

CLUBBLAD WSV OLAT

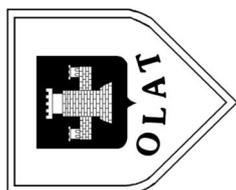
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

31e jaargang ♦ no 3 ♦ maart 2005

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@triododsl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keesvanvessem@tiscali.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters

Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 joop.wesseling@hetnet.nl
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-◇-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws maart 2005

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
In Memoriam: John Kerkhof, Fred Wassink	5
Ledenadministratie: mutaties	
Verjaardagen en welkom	6
Stilte in de storm, door Margriet	7
Initiatiefgroepen en Commissies:	
Wandelen op Dinsdag: het winterprogramma	8
OLAT-seniorenwandelgroep St.-Oedenrode	
Wandelwegen wandelpool Airbornepad	
Clubreizen: programma 2005	
LPS: Stand competitie 2005 en competitieprogramma	9
Snelwandelen en uitslagen	10
Sectie Lange Afstand	
De Bossche 100, door Klaas Bakker	11
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (13): Christiaan Koehler	12
Wandelen op het Marskramerpad 2, door Piet Jansens	14
Met Constant op stap, 4 wandelimpresies van Constant Dedel	17
Airbornepad Market Garden, door Ad van Asten	19
KRO Stiltewandeling, door Lies Wesseling	24
Hallo wandelaars, door Inge	26
Europäischer Fernwanderweg E1, door Henri Floor en Coos Verburg	
Brabantse Bossen en Duinen, door Ad van Asten	31

Voorkaft: paadje om stil van te worden

Verder foto's van: Christiaan Koehler, Piet Jansens, Henri Floor, Ad.

Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-252 4404
 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404
Boetiek:
 Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742 / 0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
 Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp
 0495-450325
Wedstrijdsecretaris:
 Hans de Vries
 Stationsweg 136
 5611 BZ Eindhoven
 ☎ 06-20133971

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
 Peter van de Ven
 Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son en Breugel
 ☎ 0499-473767 (ook fax)
 a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
 Tjeu en Lies v/d Kerkhof
 Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Henk Plasman
Theo Tromp
Piet van der Ree
Marinus van Roosmalen

Hans de Vries

Wedstrijdsecretaris:

Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971
e-mail: havries@capgemini.com

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎ 0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl of

a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎ 0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

e-mail:

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.

Mia Dielesen

☎ 040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

kwdagen@dielesen.demon.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Jos Scheepers

Willy Verbeek

Jan vd Zanden

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.)

Theo Tromp (Airbornepad)

Info: 0495-450325

Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)

Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)

Ad Verbakel (Peellandpad)

maart 2005
JAARGANG 31, NR. 3

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 18 maart voor plaatsing in ons aprilnummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

Voorwoord

Kracht van de Stilte

Op zondag 13 februari hebben we in de Peel een stiltewandeling georganiseerd, samen met de KNBLO-NL en de KRO. Maar ons thema Stiltewandeling werd wreed verstoord door moeder natuur.

's Morgens vertrokken we gepakt en gezakt en met de aanhanger naar de Peelweg in Liessel om de wandelaars te voorzien van een hapje en een drankje.

De dag beloofde veel zoals de weersgesteldheid zich liet aankondigen. Nauwelijks hadden we ons geïnstalleerd en de eerste wandelaars hadden zich bij onze post gemeld, of de bui barstte los. Storm en sneeuwbuien met een zicht van minder dan 10 meter. Wij moesten zelfs met een aantal personen aan onze verzorgingskraam gaan hangen om ze op deze aardbodem te houden. Maar alles is gelukkig goed afgelopen, en de wandelaars waren met dat barre weer maar wat dankbaar en blij met een hapje en een drankje.

De Rooyse senioren-wandelingen, die elke dinsdag in de gemeente St.-Oedenrode worden georganiseerd, (er wordt elke week in een ander kerkdorp vertrokken en we starten om 10 uur en de afstand bedraagt ±10 km) worden ieder keer goed bezocht. We mogen elke week zo'n 30 à 35 wandelaars begroeten. Als u denkt: 'ik zou ook wel eens mee willen wandelen', dan kun je contact opnemen met Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467 of kijken op www.wandel-olat.org

Op 20 maart organiseren we alweer onze laatste winterserietocht van het seizoen 2004-5. Daar wordt ook de mogelijkheid geboden om 60 km te wandelen. Een week later, op maandag 28 maart gaat de 28ste OLAT Paastocht van start in Asten. Aan al onze wandelevenementen mag iedereen deelnemen, je hoeft geen lid van OLAT te zijn

Op 13 maart vindt in het kerkdorp Olland onze 26ste Wedstrijd-/prestatietocht plaats. U bent daar van harte welkom om de atleten aan te moedigen of misschien zelf een versneld stapje te wagen.

Tot de volgende maand
Marinus van Roosmalen, voorzitter

OVERLEDEN

Onverwacht kregen wij bericht uit Middelburg dat aldaar de heer **John Kerkhof** is overleden. Woonachtig zijn zover buiten het Brabantse land en toch lid zijn van een wandelclub die daar haar bakermat heeft.

Er moet voor John wel een speciale reden zijn geweest om zich bij ons thuis te voelen. Hetzij de natuur of verbondenheid door kameraadschap, wij kunnen er slechts naar gissen.

6 jaar was John lid van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars totdat hij, amper 50 jaar oud, plotseling en voor altijd van ons heenging.

Wij wensen zijn naasten en iedereen die hem kende uit verwantschap of vriendschap sterkte om dit verlies te dragen.

**Wandelsportvereniging OLAT
St. Oedenrode**

Abbé de Sint Pierrelaan 8
4334 AP Middelburg

Fred Wassink overleden.

In de avond van 10 februari is geheel onverwacht, in de leeftijd van 55 jaar, Fred Wassink overleden.

Fred was in de wandelsport geen onbekende.

Hij was oud bestuurslid en oud voorzitter van wsv St. Willibrord Deurne.

Oud secretaris van de N.L.A.W.B., de latere Sectie Lange Afstand en ook enkele jaren bestuurslid van deze Sectie.

Comitélid voor Noord-Brabant van de Stichting Euraudax Nederland.

Sinds 2 jaar was Fred secretaris van de regio Brabant-Zeeland van de KNBLO-NL

Secretaris van de Vereniging 55+ Regio Brabant-Zeeland.

Naast al deze officiële taken was Fred een betrokken wandelreis leider voor RWB-actiefreizen naar het Oostenrijkse Seefeld.

De wandelaar stond bij hem altijd voorop.

Fred was zelf ook een verdienstelijk lange-afstandwandelaar en we moesten vaak een tandje bijzetten als we in een gesprek een eindje met hem opliepen. De laatste jaren deed hij wat rustiger aan.

Fred Wassink was Lid van verdienste van wandelsportvereniging St. Willibrord Deurne

Wij wensen zijn vrouw, kinderen en familie veel sterkte.

Wandelsportvereniging OLAT

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

☎040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u

dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES

ADRESWIJZIGING :

Mevr. Marianne Turksema nieuwe adres : Driessensstraat 54, 6015 AH Neeritter

AANMELDINGEN :

Dhr. Martin Swarts	Helleberg 1,	5508 BK Veldhoven,	Geb. dat. : 18-03-1945
Dhr. Rob Huizinga	Eratolaan 29,	5631 KP Eindhoven,	Geb. dat. : 18-10-1951
Mevr. Marian van de Heyden	Azaleastraat 30,	5492 JB Nijnsel,	Geb. dat. : 30-12-1948
Dhr. Jan van Herwaarden	De Langekker 22,	5706 SJ Helmond,	Geb. dat. : 26-08-1942
Dhr. John Schepens	Spoordonkseweg 80,	5688 KE Oirschot,	Geb. dat. : 29-05-1964
Mevr. Karin van Wanrooij	Geraniumstraat 20,	5462 AM Veghel,	
Mevr. Lia van den Elshout	Anna Paulownadreef 4,	5503 JT Veldhoven,	Geb. dat. : 17-07-1950
Dhr. Chris van der Aar	Kurkeind 5,	5685 DH Best,	Geb. dat. : 21-11-1961
Mevr. Tessa Donath	Kurkeind 5,	5685 DH Best,	Geb. dat. : 11-08-1963

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Mevr. Niki Brinkman uit Rosmalen; Dhr. Toon Kanters uit Erp; Mevr. Tiny Roefs uit Veldhoven

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Maart

15	Joop Brans	Best
15	Jaap Blanken	Veldhoven
15	Anneriet Janssen	Beek en Donk
16	Annemieke Brugmans	Best
16	Fonny van Buul	Eindhoven
17	Piet Boudewijns	Dongen
17	Ted Liebrechts	Eindhoven
18	Martin Swarts	Veldhoven
19	Sjouke van de Heuvel	Uden
20	Willemien Hietland	Aalten
20	Franny de Weeger	Eindhoven
20	Mariet Vogelsangs	Deurne
21	Kitty Buijtenweg	Eindhoven
21	Henk Goorman	Reusel
22	Hennie v/de Bogaart	Oss
22	Ria van den Akker	Schijndel
23	Arie Timmermans	Eindhoven
24	Cees van Dijk	Waalre
25	Mia Vernie	Maasbracht
25	Erik Dikken	Nijmegen
25	Frank Liebrechts	Heeze
25	Rien Taks	Sint Oedenrode
25	Jan Delisse	Erp
26	Ber Stijnen	Heythuysen
26	Jo Willems	Gerwen
27	Elly Franken	Heeze
28	Richard van der Pol	Amersfoort
28	Leny Stienen	Helmond
28	Paul Coolen	Nuenen

29	Hans van Erp	Nuenen
30	Elly Avontuur	Son
31	Toos van den Boom	Helmond
31	Hans Schrijvers	Hilversum
31	Piet Heidema	Breugel

April:

1	Jan van de Boogaard	Veghel
2	Tony van Duijn	Utrecht
3	Vincent van Boerdonk	Keldonk
3	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel
4	Betsie Reemers	Veghel
5	Piet van de Laar	Son
6	Henny Bons	Bladel
8	Hans Linders	Eindhoven
9	Laurien v. Doremalen	Schijndel
10	Claude Herman	VielsalmB
10	Jozefien v. Schijndel	Boxtel
11	Corry v/d Zwaluw	Best
11	Marjan van Munster 's-Hertogenbosch	
11	Piet van der Voort	Uden
12	Emile Terheggen	Amsterdam
12	Leo Verwegen	Veghel
12	Lia Hulsman	Son
12	Charles Groot	's-Gravenhage
13	Willy Veugelers	Weert
13	Toos Verdonk	's-Hertogenbosch
13	Corrie Tiersma	Eindhoven
14	Ton van Dijk	Mierlo
14	Jan Stevens	Gassel

Janny de Boer, lid 800 stelt zich even voor

Jaren en jaren geleden reisde ik met mijn oude moeder op een cruiseschip op de Wolga. Aan boord waren veel dikke, schreeuwende Amerikanen maar ook: een heel prettig Nederlands stel: OLAT-leden kennen hen allemaal: Truus en Kees van Vessem! Al snel zeiden wij tegen elkaar: "Nazdrovje!" en werden we vriendjes. Na het overlijden van mijn moeder nodigden zij me een weekend uit om vooral contact te houden. Toen bleek dat Kees het behoorlijk druk heeft met een wandelclub: u weet het: OLAT!

En zo is het gekomen, uit vriendschap vooral.

Een echt wandelaar ben ik eigenlijk niet. Ik loop elke dag minstens een uur met m'n hond. En m'n man en ik hebben ooit drie dagen met vrienden op het Pieterpad gesjouwd, in Frankrijk doen we wel eens een stukkie Grand Randonnee maar voor echte OLAT-leden stelt dat helemaal niks voor natuurlijk!!

Afijn, ik hou vooral heel erg van de natuur en buiten zijn en zal dus deelnemen aan wandelingen in mooie gebieden, liefst waar Truus en Kees ook aan meedoen en waar ik ook kan kiezen voor 10 of 15 km. Misschien raak ik in training en kan ik over een poosje langer?!

Wellicht tot ziens binnenkort!?!

Was getekend, Janny de Boer

Stilte in de storm.

Horen, zien en zwijgen, door Margriet Fischer

Met stille trom vertrek ik in alle vroegte van huis zonder m'n gezinsleden wakker te maken, die na een nacht van gierende wind en rammelende dakpannen eindelijk slapen.

Met de auto van Theo zijn we snel in Ospeldijk waar de start is van de stiltewandeling die OLAT organiseert in samenwerking met KNBLO en de KRO.

Het bezoekerscentrum Mijl op Zeven van Staatsbosbeheer is gehuisvest in een schitterend nieuw gebouw, voorzien van allerlei milieuvriendelijke snufjes. Het is blijkbaar alweer lang geleden dat ik hier was; zo had ik het nog niet gezien. Als we uit de auto stappen komen gakkende ganzen ons in lange rijen begroeten. Zodra het licht wordt, trekken de ganzen in grote vluchten weg uit de Peel om te gaan fourageren in de omliggende weilanden. Tegen de avondschemering zullen ze weerkeren.

De wandeling start onder een waterig zonnetje met machtige wolken die langs het zwerk voortjagen. Zoals je op de foto's kunt zien is Nationaal park de Groote Peel goed voorzien van water in de vorm van vennen, sloten en moerasgebieden. In elk jaargetijde zijn hier talloze vogels te zien.

Na ruim 3 kilometer wordt ons de eerste open kaart aangereikt. Die gaat over **horen**, over je tempo en ritme. De tekst "wees niet sneller dan je engel kan vliegen" spreekt me erg aan. Het is natuurlijk preken voor eigen parochie, elke wandelaar weet als geen ander: wandelen is reizen op menselijke maat. Wandelaars hoef je niet te leren hoe ze moeten onthaasten, hoe hun voetstappen klinken. Trouwens, meestal hoor je natuur-voetstappen nauwelijks, slechts het opspattende water of het ruisen van de afgevalen bladeren. Vandaag hoor je ruisende regenbroeken en poncho's.

Na een mooi dijkje tussen twee plassen en nog meer vergezichten, is de tweede open kaart aan de beurt. Daarop lezen wij over **zien**: dat je meer ziet als je stil bent.....

In de verte is de lucht bijna zwart aan het worden, dat belooft wat, en ja hoor, daar vallen de eerste regendruppels, die al snel veranderen in hagelstenen. De wind wakkert aan en de stilte is ver te zoeken. Storm giert om oren, sneeuwvlokken prikken in ogen, dit is een kwestie van stug doorstappen, niet meer letten op modder en plassen; het hoofd nederig gebogen voor zoveel natuurgeweld, doorlopen is de boodschap.

Kijk! daar in de verte staat de OLAT-verzorgingspost. Heerlijk even uit de wind en sneeuw, met een grote kom soep en vandaag koek in plaats van boterhammen. Lekker!!

Verder gaat de tocht door een witbesneeuwd landschap en reuzengrote vlokken.

De derde kaart, tja dat kun je wel raden, heet **zwijgen**. Dat doen we voorlopig.

Trouwens, na bijna tien jaar samenwandelen weet Theo ondertussen ook wel dat hij soms even stil mag zijn. De afbeelding van een stiltegebied kunnen we dromen. En de vogels houden zich vandaag ook opvallend stil. Heel in de verte horen we soms de meeuwenbroedkolonie.

Een gedicht van Kees van Vessem; het blijft stil, een gedicht van de boswachter uit de Mariapeel, nog steeds stil. Pas als het pad over de knuppelbruggetjes terugkronkelt naar het eindpunt, durven we te zeggen dat we blij zijn dat we er bijna zijn. Vaak lopen we veel langere tochten dan 20 km. maar onder deze natte omstandigheden is het toch wel welletjes voor vandaag. (voor meer foto's zie: www.kro.nl/wandelen)

INITIATIEFGROEPEN EN COMMISSIES:

Wandelen op dinsdag

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méér informatie? **Truus v. Vessem tel 040-2110413, Jos Scheepers tel 0495- 535848**

Winterprogramma 2004/2005 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
15-mrt	Markgraaf	Café de Oude Ketting, Bosscheweg 74	5283 WB	Boxtel
29-mrt	Weert	de Schuttershoeve, Groote Steeg 10	6006 TE	Weert
12-apr	Cannerberg/St.Pieter	Brasserie NS station, (zwarte tocht)	6621 BT	Maastricht
26-apr	Achter de Keten	fam.v.Dongen, Steenovense baan 55	4849 RD	Oosterhout

OLAT-seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode. (Rooise wandelingen)

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode

Deze wandelactiviteit duurt circa twee à drie uur en bestaat naast een wandeling uit enkele speloevingen.

Plaats:	Olland	Nijnsel	Boskant	St Oedenrode	Opmerking
	Past: Smitsstraat 4	Sonseweg	Past. Teurlingsstraat 30	Dommelstraat	<u>FIT TEST</u>
Locatie:	Den Toel	't Leeuwke	Riethof	Rooie Sok	Rooie Sok
			15-03-05	22-03-05	29-03-05
	05-04-05	12-04-05	19-04-05	26-04-05	
	03-05-05	10-05-05	17-05-05	24-05-05	31-05-05
	07-06-05	14-06-05	21-06-05	28-06-05	
	05-07-05	12-07-05	19-07-05	26-07-05	
	02-08-05	09-08-05	16-08-05	23-08-05	30-08-05
	06-09-05	13-09-05	20-09-05	27-09-05	
	04-10-05	11-10-05	18-10-05	25-10-05	
	01-11-05	08-11-05	15-11-05	22-11-05	29-11-05
	06-12-05	13-12-05	20-12-05	27-12-05	

In de eerste maand is deelname gratis, daarna betalen niet leden €2,00 en OLAT-leden €1,00.

Via een strippenkaart van €15,- zijn de kosten respectievelijk €1,50 en €0,50 per tocht

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie: Marinus van Roosmalen tel. 0413-475467 of Theo Tromp tel. 0495-450325

WANDELWEGEN

WANDELPOOL: AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Aanmelden tot donderdag een week voor wandeldatum bij: Theo Tromp 0495-450325 of e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl

Datum	etappe	afstand	traject	starttijd	startplaats	Openbaarvervoer
17-03-2005	6e	19	De Kleine Elft Reek - St. Walrichkapel (Overasselt)	10.00 uur	Reek, Mgr Borretstraat	Buslijn 157 Eindhoven-Uden. Lijn 99 overstappen
31-3-2005	7e	21	St. Walrich - Groesbeek	10.00 uur	Cafe-rest St. Walrich, Schatkuilseweg	Lijn 54 Grave of Nijmegen Lijn 5 NS Nijmegen
07-4-2005	8e	19	Groesbeek - Nijmegen Bez. Nationaal Bevrijdingsmuseum	10.00 uur	Groesbeek, Centrum	Lijn 5 NS Nijmegen
19-5-2005	9e	20	Nijmegen - Driel	10.00 uur	Nijmegen, NS-station	

02-6-2005	10e	19	Driel - Oosterbeek. Bezoek museum	10.00 uur	Café Zeldenrust te Driel	Lijn 6 vanaf NS-station Arnhem
09-6-2006	11e	14	Oosterbeek - Arnhem	10.00 uur	Airbornemuseum Oosterbeek	Lijn 50 vanaf Arnhem, of trein.

OLAT-CLUBREIZEN 2005

02 april	GR 57	La Roche	– Engreux	26 -18 km
25 juni	GR 5	Vielsalm	– Burg Reuland	27 -17 km
27 augustus	GR 56	St. Vith	– Remouchamps	28 -16 km
24/25 sept.	GR 57	Luxemburg JHB		± 18 - 25 km
22 oktober	Eifel	Rur-Stausee		± 18 - 23 km

Inschrijven: gironummer **706801**
t.n.v. w.s.v. OLAT
Weert

Minimaal een maand van tevoren
met vermelding van:
tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

inschrijven:	leden	niet leden
Weekend	€55,00	€65,00
dagtocht	€19,00	€23,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen	tijden:
Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.35 uur
Weert NS	8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775 Mobiel 06 130 111 44
E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Attentie:

Schrijf nu in voor ons clubweekend naar Luxemburg op 24 en 25 september!

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap 2004-2005 per 1 maart 2005.

1 Ernst Westerhoff	4975	14 Piet de Ruijter	680	21 (3) Mariette v Ampting	430
2 Boetje Huliselan	4250	Sjef Koolen	680	Ad Verbakel	430
3 Kees Lambregts	2300	13 (2) Connie Raijmakers	680	Co Tops	430
4 Ron Timmermans	2190	Huub Raijmakers	680	Peter Koolen	430
5 (1) Hanny Klumpkens	1950	Frits Mennen	680	Paul Canters	430
6 Hans de Vries	1835	19 Paul Koks	520	Jan Vogelsangs	430
7 Hugo Prinsen	1520	20 Ad Martens	505	34 Mart Douven	250
8 Frances Rouppe vd Voort	1170	21 Cor v/d Heijen	430	34 (5) Mariet Douven	250
9 Servee Derks	1030	Klaas Bakker	430	Kees Mol	250
10 Marco Timmermans	985	Theo Klanke	430	Joop Krul	250
11 Henk Vink	920	Kees Punselie	430	Wim Brooymans	250
12 Wim van Gemert	860	21 (3) Anja van Kempen	430	Erik Dikken	250
13 Wim Bakker	810	Ad Mollen	430		
		Evert v Ampting	430		

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

12-mrt	Westhoek	L.A.	100 - 80 km	430-360	
13-mrt	Olland	W/P	alle afst.	schema	bonus 5 km 50, overige 250
20-mrt	Gastel	L.A.	60 km	250	
26-mrt	Sittard	L.A./p	80 km	360	bonus <13 uur
* 2-april	A'dam-Hoorn	P	42.195 m	100	goud:200;zilver:175;brons:150
* 9-april	Castricum	L.A.	60 km	250	
16-apr	Loon op Zand	P	15 uur	95 km 350	km bonus boven 95 km
16-apr	Haarlem	Eur	100 km	430	
29-apr	Dordrecht	L.A.	80 km	360	
30-apr	Bocholtz	L.A.	135 km	550	
4-mei	Odoorn	L.A.	80 km	360	
7-mei	Weert	W/P	24 uur/100 EM/100 km	schema	bonus: 24 uur/100 EM 500; 100 km 300;
			105↔150 km	400	
			50 EM/50 km	schema	bonus: 50 EM 200; 50 km 100;
13-mei	Hilversum	L.A.	80 km	360	
13of15 mei	Veenendaal	Eur	100 km	430	
21-mei	Hengelo	L.A.	75 km	250	
5-jun	Anna Paulowna	L.A.	80 km	360	
10-jun	Steenwijk	L.A.	80 km	360	
11-jun	Gulpen	L.A.	70 km	250	
17-jun	Rijsbergen	L.A.	80 km	360	
18-jun	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 KM	600	
25-jun	Barendrecht	L.A.	60 km dagmars	250	
25-jun	Nijmegen	L.A.	70 km nachtmars	250	
26-jun	Afferden	L.A.	60 km dagmars	250	
2-jul	Someren	L.A.	80 km	360	bonus <13 uur

Attentie: Er geldt slechts één deelname per weekend

OLAT-leden die aan onze competitie deelnemen vragen wij zich binnen 2 dagen na het volbrengen van een tocht te melden bij Ad van Asten. Tel 0499-473767 of per e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	prestatie	Informatie
13 maart	Olland	OLAT	5-20-30 en 50 km	Wegwedstrijden snelwandelen: 5-20-30-50 km. 5-20-30 km ook mogelijk in sportief wandeltempo. 50 km 7 km/u
20 maart	Rotterdam	RWV		Uurwedstrijd. Kunststofbaan. Ook andere afstanden vanaf 11.30 uur
26 maart	Sittard	Unitas	80 km	Kennedymars wedstrijd en prestatieklasse met tijdslimiet van 12 uur.
02 april	A'dam	De LAT	42.195	Prestatietocht Amsterdam-Hoorn. Start 10.45 uur Wingerdlaan 260
16/17 apr	Loon op Zand	HvB	15 uur	Prestatietocht. Limiet 95 km mannen en 90 km vrouwen. Start 21.00 u
22 april	Zaandam			Baanwedstrijden korte afstand vanaf 19.15 uur Vincent v Goghweg
24 april	Schoonhoven			Wegwedstrijd: 30-20-10-5 km De Stormbaan
7/8 mei	Weert	OLAT	Alle afst.	Wegwedstrijden en prestatie 100EM/24 uur, 100 km, 80 km, 50 km

De Sectie Lange Afstand

kende de volgende onderscheidingen toe:

Long Distance Walker

078 Boetje Huliselan OLAT

Super Long Distance Walker

058 Boetje Huliselan OLAT

Master Long Distance Walker

046 Boetje Huliselan OLAT

Kennedy Walker brons

L.M. Krielaart Groot Ammers

UITSLAGEN:

23 Januari baanwedstrijd de LAT

10.000 meter vrouwen

Marleen Radder 61.50,7

10.000 meter mannen

1. Pedro Huntjens 48.56,7

2. Victor Mennen 49.52,0

3. Theo Koenis 52.29,3

7. Boetje Huliselan 60.28,7

9. Ron Timmermans 61.04,5

25 km prestatietoest

4. Ernst Westerhoff 2.44.43

8 Hans de Vries 2.54.24

12. Paul Koks 3.17.40

6 februari RWV 5^e wedstrijd winterserie

1000 meter

03 Roald Huliselan 07.02* incl 10 sec

10.000 meter

1. Pedro Huntjens 48.31

2. Luc Nique 48.57

4. Victor Mennen 49.02

10 Marco Timmermans 58.36

12 Ron Timmermans 59.32

17 Boetje Huliselan 61.11

10.000 meter prestatie

1. Ernst Westerhoff 62.43

2. Wim Bakker 70.17

OLAT-uitlopers B-100

3 Ernst Westerhoff	Drunen
4 Boetje Huliselan	Vught
11 Cor van der Heijden	Geldrop
16 Klaas Bakker	Vught
27 Piet de Ruijter	Breda
28 Theo Klanke	Vlissingen
35 Hanny Klumpkens	Eindhoven
38 Wim van Gemert	Eindhoven
39 Cees Punselie	Nijmegen
42 Henk Vink	Schelluinen
43 Anja van Kempen	Liempde
45 Ad Mollen	Eindhoven
46 Evert van Ampting	's Hertogenbosch

47 Hugo Prinsen	Valkenswaard
49 Mariette van Ampting	Rosmalen
50 Frances Rouppe v.d. Voort	Eindhoven
51 Frits Mennen	Heteren
68 Ad Verbakel	Keldonk
70 Servee Derks	Leiden
73 Co Tops	Geldrop
83 Peter Koolen	Helmond
85 Paul Canters	Helmond
87 Huub Raijmakers	Oss
88 Connie Raijmakers	Oss
91 Hans de Vries	Eindhoven
104 Sjef Koolen	Nederweert

De Bossche-100 28 op 29 januari 2005.

Door: Klaas Bakker

De nagels zijn geknipt, de voeten ingevet, de schoenen gepoetst: we zijn er klaar voor om aan de 18^e uitvoering van de Bossche-100 te beginnen. Het maximale aantal inschrijvingen van 110 personen was half november al bereikt.

In mijn opsomming van de mooiste en zwaarste tochten in het clubblad van januari was ik helemaal de Bossche-100 vergeten. Hoe kan dat toch! Ria Zijlmans maakte mij erop attent dat ik zo af en toe wel een geheugensteuntje kan gebruiken.

De familie Martens is in de voorbereiding naar deze tocht altijd nogal geheimzinnig en wil niets loslaten over de route die we gaan volgen. Die route is elk jaar weer anders en ze zeggen dan: dat zul je wel zien, of beter gezegd: dat zul je in het laatste weekend van januari wel ondervinden!

En we hebben het ondervonden, dat schoenenpoetsen was ook helemaal niet nodig geweest, want na enkele kilometers zaten ze al onder de modder. Nog geen klei, dat zou pas later komen ergens in de polders bij Almerkerk!

Na de eerste modderzooi, op een zogenaamde grasdijk met stoeptegels, komen we na een tijdje op een echte grasdijk van ruim twee kilometer, nu echter op geregelde afstand met prikkeldraad versperringen, die voor ons gelukkig wel geprepareerd zijn met 'kruisveilige' overstapjes.

Nog voor de tweede wagenrust lopen we met enkele wandelaars bij een boer het erf op. De bedoeling is dat we daar rechtdoor gaan, maar dan wel tegen de dijk op. De heer des huizes komt even naar buiten en moppert er stevig op los, er waren al meer wandelaars op zijn erf verzeild geraakt; het valt mij op dat zijn huis nummer 13 draagt! Bij daglicht zie je waarschijnlijk wel dat er hier alleen een pad tegen de dijk op gaat, maar in het

nachtelijke duister valt het soms niet mee om de juiste keuze te maken.

Via de wallen rond Oud-Heusden en de brug over de Maas komen we in Genderen. Hier, op 31 km, is de eerste binnenrust in 't Dorpshuis. Daar is net een bruiloftsfeest afgelopen en er zijn nog heel wat 'etensresten' overgebleven waar wij ons over mogen ontfermen. Net als jonge hongerige honden storten wij ons op die heerlijke etenswaren. Als toetje wordt er dan nog een grote pan soep binnengebracht waar we ons ook nog te goed aan doen!

Om ongeveer 03.45 uur in de morgen gaan we weer naar buiten, de koude donkere nacht in. Niet veel later wijst een pijl ons naar een omgeploegde akker, we proberen op de uiterste rand langs een slootkant te balanceren. Het heeft echter weinig effect, ook hier zijn de klompen klei niet te ontwijken. Dit pretje duurt ongeveer een kilometer en aan iedere schoen kleeft ongeveer één kilo klei. Als we dan tot slot een droge 'natte sloot'

genomen hebben komen we op een asfaltweg die ook nog over zo'n honderd meter vol met klei resten ligt, daar achtergelaten door onze voorgangers. Als je niet goed oplet zijn hier ook nog verschillende 'slippertjes' mogelijk.

Ergens wordt massaal een pijl gemist en velen gaan daarna terug op zoek naar die bewuste pijl, anderen vinden een eigen weg naar de volgende wagenrust.

Asfaltwegen worden hier afgewisseld met graspaden, maar ook met modder- en struikelpaadjes. Als je die bij daglicht zou zien, zou je er niet eens aan denken om daar overheen te gaan wandelen. In de nacht horen we ook regelmatig ganzen en anders worden we wel op hun aanwezigheid attent gemaakt door uit te glijden over hun schijterige restanten van het foerageren overdag in de weilanden.

Het weer is goed: koud, niet veel wind en alleen in het begin van de nacht wat lichte motregen.

Even na 07.00 uur komen we in Almkerk op de tweede binnenrust in 't Wapen van Emmikhoven.

Op de eerste rustpost had ik m'n schoenen uitgedaan, daar was dat al een gewaagde onderneming, maar hier herkende ik m'n eigen schoenen niet eens meer. Het is een grote klei- en moddermassa. Na de soep, cola en een meegebrachte pannenkoek, vertrekken we weer. Het is dan even voor 08.00 uur.

Ondertussen is het ook licht geworden, we zijn halfweg en keren vanaf nu terug naar 's-Hertogenbosch, en dat gaat uiteraard niet via de gemakkelijkste wegen.

Arie den Hartog uit Almkerk, heeft in dit gebied de route uitgezet, en hij heeft inderdaad deuren voor ons geopend (we lazen het in ons routeboekje). We komen op plaatsen die anders niet toegankelijk zijn. We passeren onder andere een privé-terrein en mogen door een vogelreservaat wandelen.

Om 16.00 uur komen we aan op CHC SV Sportpark De Schutskamp.

Het is weer een uitstekend georganiseerde en verzorgde tocht geworden, die steeds meer bekendheid geniet en daardoor ook veel deelnemers trekt. Maar, ook hier geldt een maximum aantal van 110 wandelaars, anders wordt het geheel te onoverzichtelijk en wandelen de deelnemers te ver uit elkaar waardoor een goede verzorging onderweg onmogelijk zou worden.

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, staan de modderige kleischoenen nog steeds in de gang op een schoonmaakbeurt te wachten!!

Dan is er weer asfalt, maar regelmatig zijn er onderbrekingen door graskades of graspaden onderlangs de Maasdijk. Er zijn nauwe doorgangen die, naar ik veronderstel, bij sommige wandelaars wel voor enig oponthoud gezorgd zullen hebben. Dan is er ook nog een grasdijk van bijna drie km, met om de zoveel 100 meter een ijzeren hek waar meestal overheen geklommen moest worden. Uiteindelijk bereiken we het pontveer (Drongelen) en direct na de oversteek komen we bij wagenrust nr. 7 op 66½ km

Nu volgen er enkele klinkerwegen en een betonweg, bij elkaar niet veel langer dan 2 km en dan klauteren we weer over hekken en prikkeldraad.

Langzaam aan naderen we de Drunense duinen en we gaan nu steeds meer door bossen en over door struikgewas omzoomde paden tot we de eerste zandvlakte bereiken. De markeerders zijn hier ongetwijfeld verdwaald, maar ze hebben wel overal pijlen achtergelaten die wij toch ook maar gevolgd hebben en zodoende komen we uiteindelijk in Giersbergen terecht, waar onze laatste binnenrust is.

Vanaf hier is het nog 17 km tot onze eindbestemming. Deze laatste kilometers worden in een rustig tempo afgelegd, ik wandel samen met Hans de Vries en we willen nog zolang mogelijk van deze tocht blijven genieten, want we moeten immers nog een jaar wachten op de volgende editie!

Gedurende de nacht, met lichte vorst in de vroege morgen, en de daarop volgende dag was het koud genoeg om de tocht met handschoenen aan en met de muts op te wandelen.

De rest van het parkoers gaat over rustige bospaden en hier en daar nog een verloren zandpaadje op de Vughtse heide en nog twee wagenrusten onderweg naar de finish.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom. (13)

Een beschouwing door: Christiaan Koehler

Rennsteig deel 3

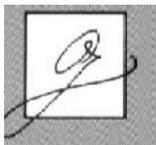
Wat oostelijk van het eerder beschreven Schmiedefeld aan de Rennsteig ligt op +650m een idyllisch plaatsje: Stützerbach, geliefd om zijn smalle, bochtige, steile weggetjes met veel oude vakwerkhuisen en klaterende beekjes. Het schrijft geschiedenis want het zegt de bakermat te zijn van de barometer, gloeilamp en Röntgenbuis. De traditionele glasindustrie van o.a. thermometers, lampen- en laboratoriumglas stamt uit 1648; de 'Wende' heeft er een eind aan gemaakt. Wat hiervan rest is een aardig museum en een enkele glasblazer, die aan huis de liefde voor zijn vak demonstreert om zo een zakcentje te verdienen.

Stützerbach draagt bovendien de reputatie van Kurort. Pfarrer Sebastian Kneipp 1821 - 1897 heeft het uitverkoren vanwege het heilzame klimaat en heldere water.

◆ Bezoekers komen van heinde en verre naar zijn openlucht Kneippbad in het Lengwitztal om er in te spartelen voor conditieverbetering en genezing van kwalen.

Met opgetrokken broekspijpen stappen zij o.a. door een Trettbecken. Het is zo iets als watertje in, watertje uit, even zitten, even diep ademen, op de rug liggen, op de buik draaien en ga zo maar door. Voor elke oefening is een uitvoerige beschrijving aanwezig inclusief aanbevelingen voor rusten, slapen, eten en drinken. Door het Becken klatert helder water en langs zij staan bankjes voorrustoefeningen.

Goethe doet er nog een schepje boven op: er is een Goethe Denkmal bij een imposant huis, waarin hij logeerde, vrienden ontmoette en werkte. Een Goethe wandeling met een Goethe logo is een logisch uitvloeisel van zijn verering.

Kortom: Goethe hier, Goethe da, Goethe überall!

De goed gemarkeerde route trekt door Goethe's geliefde wouden langzaam naar 861m, het hoogste punt met de komische benaming Kickelhahn. En wat een afwisseling. Je trekt door donkere geurende naaldhoutbossen over een verend tapijt van dennennaalden afgewisseld door veelkleurig loofhout, statige lanen met allure en vooral verrassende doorkijkjes. De Hirtenwiese is er zo een. Uitgestrekte groene hellingen met veldbloemen en klaterende beekjes, een plek om te dromen

en in slaap te vallen. Er staan niet voor niets beschutte bankjes op de fraaiste punten. Wat verderop duikt de schitterende locatie van het jachthuis Gabelbach op, die er ook niet om liegt. Goethe heeft hierin op een wand zijn pen de vrije loop gegeven met zijn beroemde gedicht "*Über alle Gipfeln ist Ruh*"; voor €2,- mag je het met eigen ogen aanschouwen. Statige beuken met wat ornamenten omheinen deze unieke plek, waar vaak ter afronding van een jachtpartij uitbundig het Weidmannsheil werd gevierd.

Op een minipaneeltje wordt gewag gemaakt van een Panoramaweg. Dit verrassende ommetje is een wat moeizaam zwerfkeien paadje, dat langs een steile wand naar de Kickelhahn loopt. Het gesuggereerde uitzicht strekt zich uit naar de verre horizon met de stad Ilmenau op de voorgrond. In één woord: grandioos! Maar.....wanneer je wat kritisch naar deze industriestad kijkt, valt het oog onmiskenbaar op een buitenwijk met een omvangrijke autofabriek, omringd door een eindeloze eentonige reeks van smakeloze huurkazernes, die ten tijde van de voormalige DDR heilstaat gebouwd is onder de motto's '*Arbeit soll belohnt werden*' en '*Freude am Arbeit*'.

Die vreugde is er vermoedelijk ver te zoeken; je zal er maar in wonen, werk of geen werk!

Einde pad doemt tussen het struikgewas de Kickelhahn op, 'n kolossale stenen uitzichttoren met daarbij een onafscheidelijke eet- en drinkgelegenheid.

En overal de onmiskenbare geur van de streeklekkernij: de Thüringer Bratwurst.

Vanaf de toren reikt bij helder weer het zicht tot aan de Harz en strekt zich uit over één groot overweldigend natuurgebied. Markante herkenningspunten baken de loop van de Rennsteig. En wederom Goethe! Achter het kleine venstertje in het aanpalende Goethe-Häuschen dichtte hij ooit zijn wereldberoemde vers:

Über alle Gipfeln ist Ruh!

Dichtbij de toren, op een boomloos plateau, staan wat uitnodigende bankjes, waarop wij neerstrijken voor een verkwikkende pauze alvorens terug te keren. En zoals elke terugtocht zijn charmes kent, geldt dit nu des te meer omdat het pad moeiteloos geleidelijk omlaag gaat. Bovendien biedt het de gelegenheid om de prachtige Hirtenwiese nu eens van boven te overzien. Wij nestelen ons op een bankje om in alle rust deze idyllisch weide af te turen en ontdekken daarbij een bronnetje, waaruit een glinsterend stroompje de helling afkabbelt. We vragen ons af: waarom zullen we de gebaande weg blijven volgen als er ook een minipaadje langs dat beekje stroomafwaarts onze koers volgt? Doen!, luidt

het antwoord. 't Is een nauwelijks belopen spoor, dat soms op dichtgroeien staat. Op een cruciaal punt voegt er zich een stroompje uit de Lenzenwiese bij om vervolgens samen verder te vloeien. En laat dat stroompje nu uit de richting komen, die wij uitwillen. Het kan niet beter, is onze conclusie, dus vervolgen we het spoor door het langgerekte dal, echter nu stroomopwaarts.

In het bos is een flinke opknappbeurt gaande. Onderweg ontmoeten wij een boswachster, die het karwei observeert. Zij staart ons aan met een gezicht van: wat doen die lui hier? Als zij van ons plan hoort om via de Lenzenwiese naar de Schneekopfblick te lopen,

waarschuwt zij voor een dichtgegroeide driesprong; wat later horen we haar wegrijden.

We volgen wel een half uur lang dit verrukkelijke beekje, dat uiteindelijk gaat uitwaaiëren in kleine stroompjes, die stuk voor stuk uit één bronnetje hun ontstaan vinden. Op deze unieke plek hebben jagers een houten onderkomen gebouwd en zo'n stroompje omgeleid om van water verzekerd te zijn.

In zo'n lieflijke omgeving is het bijna ongepast om een breed en goed gebaand pad op te pakken, zeker wanneer het tot dusver gevolgde spoor door het hoge gras zich voortzet in de richting van de Schneekopfblick.

Dus verkiezen wij het spoor naar het veel belovende uitzichtpunt. En wat vinden wij na een poosje op de gewraakte driesprong?

Een liefdevolle kersverse aanuiding, als herinnering aan Frau Försterin Antje!

Tien minuten later staan we op deze prachtig gelegen plek, die inderdaad zijn naam alle eer aan doet. Vandaar is het nog een klein uurtje flink inspanssen om uiteindelijk weer in het lieflijke Stützerbach uit te komen.

Wanneer je in die verlaten contreien op een zomerse zwoele dag mocht wandelen en onverhoopt een onweersbui zich zou aankondigen denk dan even aan het volgende gedicht en tref tijdig je maatregelen:

Von den Eichen sollst du weichen.
Vor den Fichten sollst du flüchten.
Und die Weiden sollst du meiden.
Doch die Buche sollst du suchen
Wenn du Linden nicht kannst finden.

Wordt vervolgd.

WANDELEN OP HET MARSKRAMERPAD 3 – 5 SEPTEMBER 2004

Door: Piet Jansens

Vorige maand verlieten wij Piet, Cor, Willemien en Martin bij de ophaalbrug in Breukelen. Ze gingen de ophaalbrug over en wandelen het stadje Breukelen (broek = moerassig en lede = waterloop) binnen. Het stadje heeft een prachtig marktplein en de terrasjes zaten op die zonnige dag aardig vol. Voor hen zat die wandeldag er bijna op; ze liepen de brug over van het Amsterdam-Rijnkanaal en gingen naar het station. Daar was het nog even wachten op de trein, maar om ± 16.00 uur waren ze terug in Soest.....

Zaterdag 4 september: Breukelen – Woubrugge 38 km

Via Portengen naar Kockengen. Omdat Cor vanmiddag nog naar een verjaardag moet brengt Janny ons

vanochtend al vroeg met de auto naar het station van Breukelen en beginnen wij om 07.00 uur aan onze wandeling. Het is hier in de omgeving een zootje, want alle wegen en viaducten bij de oprit van de A-2 worden vernieuwd, dus zoeken we tussen de dranghekken

en omleidingen (het is gemarkeerd) een pad naar de Grote Heicop. We volgen dit water tot aan de Portengense Brug, steken de weg over en gaan dan over een grasdijk verder.

Spengen en Geer. Halverwege de dijk lopen we om een ex-gemaaltje heen dat nu omgebouwd is tot een kantoortje. Vorige keer heb ik nog een praatje gemaakt met de eigenaar die een schitterend uitzicht heeft over het water en de polder. De bedoeling is dat in de toekomst dit tracé verlegd wordt naar de overkant van de rivier en langs de Spengense Molen, maar er moet eerst nog toestemming worden verkregen om over de dijk te mogen. Bij de Provinciale weg N-401 kun je doorlopen naar Kockengen als je behoefte aan een caférust hebt, maar wij vervolgen de route een stukje langs deze weg tot de afslag naar Spengen en Geer. Bij de boerderijen staan veel kraampjes met bloemen, fruit en jam te koop. Ook zien we al veel kalebassen en pompoenen. Vaak met een blikken busje om geld in te doen.

Langs Woerdens Verlaat. Het is prachtig zonnig weer en de sweaters kunnen al in de rugzak als we het gehucht Geer passeren en de Geerkade opgaan. Hier en daar laat iemand zijn hond uit, een paar fietsers komen voorbij en hoog in de lucht gaan vliegtuigen richting Schiphol, maar verder is het erg rustig. Naar Woerdens Verlaat is het een lange rechte weg, maar Martin vindt dat juist wel fijn, 'kun je lekker doorlopen', is zijn motto. We kruisen hier ook het 'Groene Hart Pad'. Het is na de sluis even opletten, je moet afslaan tussen twee huizen en dat is moeilijk te zien. We wandelen nu langs de oever van de Kromme Mijdrecht, een mooi slingerend paadje naar de Westveense Molen.

Het heeft heel veel moeite gekost om sommige paden in het gebied De Venen open te stellen voor de wandelaar. Nog in 2003 moest de gemeente Nieuwkoop via een rechtszaak afdwingen om de aloude Westveense Kade langs de Kromme Mijdrecht weer open te krijgen. Sinds mensenheugenis een toegankelijk voetpad, doch in de loop der tijd "dichtgeslibd" met illegale hekwerken en verbodsbordjes. Ook voor het Wandelplatform LAW is dit een voortdurend punt van aandacht.

Koffie in het Noorden. De eerste Westveense Molen, een wipwatermolen, werd gebouwd in 1678 om het uitgeveende land van Nieuwkoop droog te houden. De molen is in latere jaren diverse keren herbouwd en deze versie is van 1894, met de laatste restauratie in 1985. Het zou een mooie plek voor een koffiepauze zijn, maar er is geen bank te bekennen en het gras is nog erg nat, dus lopen we maar door. We wandelen langs de rand van de Nieuwkoopse Plassen naar het plaatsje Noorden, een lastig stukje weg omdat er geen voetpad langs ligt. Bij Café "Noordse Plassen" vragen we of we al terecht kunnen - het is pas half tien - maar als we koffie willen wordt die direct voor ons gezet, dus nemen we plaats op het terras met een mooi uitzicht over de plassen en bestellen koffie voor vier personen.

Het meten van een afstand. We hebben nu zo'n 16 km gelopen en beginnen te twifelen aan de afstanden zoals ze in de Wandelgids staan aangegeven. De vorige keer toen ik hier liep deed ik over het stukje van Spengen naar Noordse Buurt (7,5 km) anderhalf uur. Ook het stuk van Amersfoort naar Hollandsche Rading is in werkelijkheid 4 km langer dan vermeld. Navraag tijdens de vergadering bij het Wandelplatform LAW leert dat bij het maken van wandelroutes de afstanden op een stafkaart worden opgemeten en vaak niet in werkelijkheid op het te lopen pad.

In de Wandelgids staat Café Noordse Plassen aangegeven met een foto van een paar "stoere kroegtijgers" en op onze vraag of die vandaag ook komen is het antwoord van de eigenaresse dat er nog maar één komt op de vaste tijd van 10.00 uur 's ochtends, doch dat de ander een paar maanden geleden is overleden.

Vreemde namen voor boerderijen. Na de koffiepauze gaan we over het Kerkepad naar de Molenweg richting

Zevenhuizen. De 4 km lange rechte dijk geeft een magnifiek uitzicht rondom want de polder zelf ligt 5,5 meter onder NAP, dus als Nederland nog eens onder loopt moet je in elk geval niet hier zijn. En toch liggen er een paar boerderijen die wel heel vreemde namen hebben, zoals Archangel, Charchow, en iets verder weg nog Smolensk, Riga en Odessa. Je waant je ergens in Oost-Europa of zo, hoewel het lopen tussen de koeien en schapen - uitkijken dat je niet over de stront uitglijdt - toch erg Hollands aandoet.

Zevenhuizen en Noordeinde zijn langgerekte dorpen, welke op een veendijk zijn gebouwd en bij de R.K.kerk van Noordeinde kun je nog een kleine pelgrimage maken naar de Lourdesgrot. We passeren een dame die net als wij het Marskramerpad wandelt en tijdens een praatje blijken we collega's van elkaar te zijn, want zij markeert en onderhoudt 'het Graafschappad'. Vlak voor Nieuwveen gaat de route het weiland in. Van de vorige keer weet ik nog dat het moeilijk is om over alle schrikdraadhekken te klimmen en ook nu zien we dat die er nog steeds zijn, dus nemen we gewoon de weg door het dorp. Bij de kerk staan een paar banken en we houden hier onze lunchpauze, de koffie in de thermosflessen is nog warm. Volgens de Wandelgids hebben we er nu 25 km opzitten.

Naar Papenveer. We vervolgen de route over de Hogendijk, een mooie graskade met klaphekjes en overstapjes langs de Ringvaart. Eenden en waterhoentjes duiken voor ons weg het water in en reigers blijven roerloos staan. We zien dat de huizen aan de overkant van het water mooie achtertuinen hebben, bijna allemaal met een aanlegsteiger voor een bootje. Bij boerderij 'Zorg en Hoop' kun je een cursus bloemschikken volgen en als wij langs komen is er een manifestatie aan

de gang. Buiten wordt een demonstratie gegeven met valken die in de vlucht een stuk vlees oppikken dat in de lucht wordt gegooid. Ook mogen kinderen een valk uit de hand laten eten, wat toch een enge bedoening is.

Langs de plassen naar Woubrugge. We passeren Papenveer (genoemd naar de katholieken - papen - die vanuit Korteraar met een veerpont over de Aar en dan via het kerkepad naar Langeraar naar de kerk gingen)

en gaan het mooi gerestaureerde oude sluisje over en lopen langs de oever van de Langeraarsche Plassen. Wat is het toch een schitterend gebied hier! Bij Rijnsaterwoude de brug over en even tussen wat verwaarloosde troep door en dan volgen we de Woudse Dijk langs de Leidsche Vaart en het Braassemmeer. We denken nog een uurtje nodig te hebben naar Woubrugge en bellen de zwager van Cor (die ook Cor heet) dat we om drie uur bij de brug van Woubrugge zullen aankomen en hij ons daar kan oppikken met de auto. Een mooie service!

Zondag 5 september: Woubrugge – Den Haag ± 44 km

Over een 'natte voeten' dijk. Zwager Cor brengt ons weg naar Woubrugge en zet ons om 08.00 uur bij de brug af. We wandelen aan de andere kant van de Heijmanswetering naar de oever van de Wijde Aa. Het lijkt wel of er afgelopen nacht een muizenslaching is geweest want er ligt op de weg om de vijf meter een dode veldmuis. We tellen er wel een stuk of dertig! Zwijgzame vissers proberen een maaltje vis te verschalken en de zon komt mooi op boven het meer. We klimmen een hek over en gaan de grasdijk op waar 'wandelaars welkom' zijn. Een man begroet ons hartelijk en wenst ons succes met de wandeling, het blijkt de man te zijn van de vrouw die we gisteren passeerden en terwijl zij wandelt, rijdt hij er in rustig tempo achteraan. Bij watermolen 'De Does' aan de Kromme Does komen een aantal tegenliggers ons tegemoet die ook het Marskramerpad wandelen en vandaag zullen we er nog velen ontmoeten. Aan het einde van de dijk ligt het dorp Hoogmade.

De Reformatie. De dorpen Woubrugge en Hoogmade behoren allebei tot de gemeente Jacobswoude, maar zijn van oorsprong totaal verschillend in geloofsopvattingen. Het dorp Jacobswoude was met de figuur van pastoor De Bakker die het nieuwe geloof aanhing de bakermat van de Hollandse Reformatie maar het dorp is in de 18^e eeuw verloren gegaan in de veenplassen. Pastoor Jan de Bakker werd in 1525 om zijn ketterse opvattingen gewurgd en verbrand. Woubrugge, met een economische binding aan het water, groeide daarop uit tot een calvinistisch bolwerk. Dit in tegenstelling tot Hoogmade waar de bewoners volhardden in "paepse stoutigheden".

Over de Ruige Kade. Op deze vredige zondag moeten we bij Hoogmade linksaf, de markering echter is niet erg duidelijk en de beschrijving in het boekje een beetje verwarrend, dus is het even opletten, maar we vinden toch de goede weg naar de Ruige Kade, een lange weg door de "Polder Achthoven". In de verte zien we de bouwwerken voor de aanleg van de Hoge Snelheids Lijn, waarvoor hier in het groene hart een tunnel wordt geboord, zodat het landschap van de polder ongeschonden blijft. Als over een paar jaar de spoorlijn klaar is, schijnt men vanuit Parijs een kwartier eerder in Amsterdam te zijn. (vanaf de Nederlands grens gemeten)

Het is mogelijk om het veerpontje te nemen over de Wijde Aa, maar wij wandelen de laatste twee kilometer naar Woubrugge over de Boddens Hosangweg en dan nog over het voetpad langs de Heijmanswetering tot aan de brug van de Provinciale weg N-446. Zwager Cor staat al te wachten en hij brengt ons in een uurtje terug naar Soest. Volgens het boekje hebben we er 38 km opzitten maar volgens de pedometer van Martin kwamen we over de 42 km.

Naar Leiderdorp. Bij de 'De Doeshof Molen' en 'De Achthovense Molen' staat een mooie zitbank en dat is weer het sein voor een koffiebreek. In de vaart ernaast ligt een antiek zeiljacht, dus we hebben een prachtig uitzicht op een paar mooie monumenten met in de verte het moderne autoverkeer op de A-4. Na de koffie vervolgen we de route en wandelen Leiderdorp binnen en nemen het jaagpad langs de Oude Rijn. We zien voor ons de grote kerk van Zoeterwoude en op het water is het druk met zondagsvaarders.

Langs de Rijn naar Leiden. We gaan de snelweg A-4 onderdoor en blijven langs het Utrechtse Jaagpad, kruisen het Rijn-Schiekanaal en lopen het centrum van de stad Leiden in. Het is op deze vroege zondagmorgen nog erg stil in de stad en we kunnen rustig de oude gebouwen bewonderen. We wandelen over de Botermarkt, de Vismarkt, langs de Pieterskerk en over het Rapenburg. Leiden is een hofjesstad bij uitstek, de oudste gaan terug tot de 15^e eeuw en we nemen de tijd om het Jeruzalemhofje en Bethaniëhofje te bezoeken. Het zijn schitterende stillevenen in een drukke stad.

Van Leiden naar Voorschoten. Over de Jan Houtkade en langs het monument 'Leiden ontzet 1574' met de beeltenissen van Willem van Oranje, Jan Hout, Louis de Boisot en Jan van der Does, komen we bij het Schiekanaal en gaan de stad uit. Bij het park Cronestein is zowaar nog een mini-camping en dat pal tegen de stad aan. We blijven langs het druk bevaren kanaal lopen, gaan onder de Lammbrug door, volgen de oever van de Vliet en wandelen Voorschoten binnen. De Voor-

straat, met zijn knoestige lindebomen, ademt nog de sfeer van het oude dorp. In het centrum is net een hardloopwedstrijd bezig en we krijgen een beker water aangereikt bij de verzorgingspost.

Koninklijke parken. Bij het Park Rosenburgh volgen we de spoorlijn en gaan bij Kasteel Duivenvoorde het Koninklijke Landgoed De Horsten in. Op maandag gesloten en voor de toegang moet een kaartje van €1,00 worden gekocht en de route mocht hier niet gemarkeerd worden. Het is een schitterend wandelgebied en de landgoederen met beroemde namen als Raaphorst, Eikenhorst (woning van Willem Alexander en Maxima), De Pauw, Wiltzanck en Kasteel Oud-Wassenaar volgen elkaar op.

Het gebied wordt ook wel 'Duivenvoordse Corridor' genoemd omdat het landschap als buffer dient om te voorkomen dat de grote steden Den Haag en Leiden aan elkaar groeien. Tevens is het een ecologische verbinding tussen het duinlandschap en het groene hart.

We bestuderen de routekaart en komen er achter dat ook hier de kilometers langer zijn dan het boekje aangeeft. We zullen later in Den Haag aankomen dan gepland. Dat is niet zo erg, maar het is toch wel prettig als de afstanden een beetje kloppen. Volgens de pedometer van Martin hebben we 4 km meer afgelegd dan in de gids staat aangegeven en volgens ons tijdschema ook

Conclusie. Het Marskramerpad - deel 3, is een mooie voortzetting van de delen 1 en 2, en maakt daarmee de route compleet van Oldenzaal via Deventer en Amersfoort naar Den Haag met een totale afstand van 315 km. Daarmee is ook de Europese Wandelroute E-11 (Polen - Noordzee) voltooid. Vooral het laatste gedeelte heeft heel wat moeite gekost om er een attractief mooi parkoers van te maken en de oorspronkelijke doelstelling om Haarlem als eindplaats te laten fungeren lukte daarom ook niet. Onze ervaring deze dagen is, dat dit deel van het Marskramerpad een prima aanvulling is met verrassend mooie stukken door de uitlopers van de Utrechtse Heuvelrug, de oude veenpolders, het Groene Hart en de landgoederen rond Wassenaar.

Met Constant op stap

Winterserietocht RS'80 te Rijswijk

Op zaterdag 22 januari organiseerde RS'80 een wandeltocht vanuit de kantine van de RWV Spartaan aan de Lange Kleiweg te Rijswijk. De start was om 9.00 uur.

Al gauw wandelden we in het Elsenburgerbos tot aan het jaagpad aan de Vliet, dat we gingen volgen. Na enige tijd door het Wilhelminapark te hebben gewandeld passeerden we nog een uitkijktoren. In Wateringen liepen we door de kom en langs de Schaapweimolen, die uit 1826 dateert. Daarna stapten we buurthuis 'Nederland 3' binnen, waar de verzorging was. De tocht werd daarna voortgezet naar Bovendijk en Rijswijk. We wandelden door het park Overvoorde en door het Kruisvaarderpark naar de kantine van

wel. In totaal zullen we deze dag dan ook 48 km wandelen.

Naar Den Haag. We blijven de route door de landgoe-

deren Wittenburg en Beukenhorst volgen, komen langs Duindigt en gaan door het park Marlot het Haagsche Bosch in. Bij het hek van Huis ten Bosch waar onze Koningin woont is het druk met fotograferende dagjesmensen en wij laten ons ook vereeuwigen. Het mooie is dat je door het bos blijft lopen tot aan het Centraal Station van Den Haag en dus helemaal niet het gevoel hebt dat je in een grote stad bent. Daar kom je pas achter als je de weg wilt oversteken! We kopen een treinkaartje en krijgen te horen dat er geen treinen rijden richting Utrecht. Dat wordt met vertraging een bus naar Gouda en dan verder met de trein naar Soest.

De laatste Euraudax Kastelentocht te Amerongen: 'Met Rolf het bos in'

Onder de vlag van Euraudax Nederland werd op woensdag 26 januari een tocht georganiseerd over 25 km vanuit het café 'De Tram' te Amerongen. De start was om 11.00 uur. Eerst maakten we een rondje om de

kerk, waarna het de Bovenpolder in ging met uitzicht op de Rijn.

Het vervolg was een rondje om het kasteel van Amerongen en over de grachtendijk. We kuierden bin-

nendoor richting kasteel Zuylestein en zagen onderweg een mooie schaapskooi.

Na een drukke oversteek bereikten we via weilanden de bossen van de Amerongse Berg. Hier volgden we de bekende slingerpaden en lieten de hellingen op ons afkomen. Door de bosranden liepen we naar Leersum, waar de eerste grote rust was in een kantine op Sportpark De Engelse Berg.

De tocht werd vervolgd en ergens in het dorp kregen we ook nog een appeltje voor de dorst om vervolgens weer de bossen in te trekken. Enkele malen werd de Amerongse Berg beklommen om telkens te worden gevolgd door een afdaling.

De Wilde Zwijntocht te Nunspeet

Op zaterdag 29 januari organiseerde WS'78 een wandeltocht vanuit het Zalencentrum 'De Pineta'. We mochten iets voor negenen vertrekken. Al gauw na de start gingen we het Hendriksbos in, waar het nogal heuvelachtig is. Dus klimmetjes aan de lopende band en steeds oppassen voor de boomstronken. Nadat we het viaduct over waren liepen we naar het Willemsbos en over schelpenpaden door de Westeindse heide om vervolgens in het Jodenbos te geraken. Langs de Elspeetse heide liepen we naar Vierhouten, waar bij een particuliere woning een soeppost was ingericht. We zetten de tocht daarna voort via camping 'De Paasheuvel' naar de Elspeetse heide.

Op dit uitgestrekte heidegebied zijn maar weinig paden, waardoor het geheel een sfeer van rust uitstraalt. Over deze heide dwalen dagelijks zo'n 200 schapen.

Na de heide bereikten we het Elspeter bos en het Gemeentebos Nunspeet om vervolgens langs oude boerderijen naar restaurant 't Vergulde Hert te gaan voor een horecarust.

We bleven rondlopen bij Elspeet en hadden geregeld een wijde blik over de Elspeter heide. Ook kregen we

We keerden terug naar Leersum om in dezelfde kantine van een kop soep te genieten. Tijdens de pauze werden er aan twee wandelaars de Euraudax-schelpen uitgereikt: Heinz-Günther uit Winterscheid en Dirk Baars uit Rhenen. Na de pauze gingen we aanvankelijk door de bosrand, maar later ook over brede boslanen en bereikten we na oversteek van een drukke weg het kasteel Zuylestein en het Zuylesteinse Bos.

De terugtocht naar Amerongen ging uiteindelijk toch nog over grindpaden en grasdijken. Het was een mooie, maar pittige wandeltocht met enkele sneeuwlandschappen. Bij zonnig weer hebben 75 wandelaars deze tocht overleefd.

nog een paar klimmetjes te verwerken voordat we bij Vierhouten, op het erf van een boerderij de koffie/theepost vonden.

Nu gingen we de bossen van het Renteloos Voorschot en de Waschkolk in. Bij de Waschkolk werden vroeger, kort voor het scheren, de schapen gewassen. Bij het aanleggen van de nabij gelegen A28 werd de leemlaag, die eertijds het water vasthield, doorbroken en sindsdien staat de Waschkolk vrijwel het gehele jaar droog.

We wandelden verder naar het Margarethabos en het Zandenbos, een vroeger stuifzandgebied. Op een speelveldje stond een fruitpost, waar we ons appeltje voor de dorst kregen.

Nadat we het viaduct weer achter ons hadden, liepen we nog een tijdje door bossen en volgden roodgemarkeerde paaltjes tot ongeveer bij een tunneltje. Nadat nog een drukke weg was overgestoken, kwamen we bij de finish. Het was een mooie wandeltocht met heel wat pittige stukken; plaatselijk lag ook nog wat sneeuw. Er gingen 402 wandelaars van start.

Winterserietocht c.w.s.v. Prinses Marijke te Geldermalsen

Op zaterdag 5 februari organiseerde de c.w.s.v. Prinses Marijke de derde winterserietocht van het seizoen 2004-2005. Als altijd ging de start vanuit het clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen. De naam is een samenvoeging van Gelders Malsen, een vroegere heerlijkheid die behoorde aan de hertogen van Gelre. Het dorp ligt aan de Linge temidden van boomgaarden. Oorspronkelijk lag Geldermalsen buiten de Lingedijk en kwam de plaats bij hoog water vaak blank te staan.

Wij verlieten het clubgebouw aan de achterzijde en liepen door de Zaaiwaardweg, langs een grote kruidenierszaak en door de Heemtuin om vervolgens bij de dijk te komen. Vandaar wandelden we over het Trichtse voetpad naar een waterzuiveringbedrijf, staken vervolgens het spoor over en kwamen in Tricht. Vanaf hier liepen we over de Lingedijk naar het gemaal De Neust.

Over Oeststeeg, langs weilanden en de Appeldijk kwamen we bij boerderij 'De Hooghe Sluys', waar de ver-

zorging was. Na de verzorging volgden we hoofdzakelijk graspaden en liepen langs de Oude Waag en het Betuwestrand naar Beesd.

In Rhenoy was in het dorps huis Betuwepoort de grote rust. Over de Leerdamseweg gingen we daarna richting Acquoysemeer, waar we mooie vergezichten over de omgeving hadden. Na een hele poos bleek dat we via de Kooise Camping en Breezij een rondje hadden gemaakt door de polder. We keerden terug naar Rhenoy, om wederom in hetzelfde dorps huis van Rhenoy een rustpauze te houden.

Daarna liepen we door Rumpt en langs de provinciale weg naar Enspijk. Na Enspijk ging het verder in oostelijke richting naar Deil om daarna langs het industrieterrein richting het eindpunt te wandelen. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Er gingen van start 681 wandelaars, verdeeld over diverse afstanden.

AIRBORNEPAD 'MARKET GARDEN' (2) INDRUK VAN EEN THEMAWANDELPAD

In oktober en november bewandelden wij het toen nog kersverse Airbornewandelpad. Voor 'wij' mag u invullen: Piet van de Laar, Joop Krul en Ad van Asten. Wij wandelden de afstand van ongeveer 220 km in 6 etappes, waarbij opgemerkt dat Joop zich pas na de tweede etappe bij ons voegde en vooraf de 2 eerste etappes tot Bevrijdende Vleugels 'inhaalde'.

In ons vorige clubblad las u onze ervaringen op het Market Gardenpad vanaf Lommel tot het Joe Mann-paviljoen tussen Best en Son. Tijdens onze twee volgende wandeldagen geef ik u een indruk van onze wandeling vanaf Son tot Heumen.

De derde wandeldag: Vanaf nu wandelden wij met ons drieën. We begonnen deze wandeldag bij het monument bij de vijver in Son. Via de wildbrug over de nieuwe A50 bereikten we de Soniuswijk, het landingsgebied van de 101ste Airbornedivisie op 17 september 1944.

Hoewel dit gebied in de jaren erna een intensieve ontginning heeft gekend, konden wij ons op deze vroege herfstmorgen nog levendig voor de geest halen hoe het er hier destijds als 'Sonse hei' moet hebben uitgezien.

We wandelden over het erf van de Paulushoef en de familie die toen de dropping boven hun hoofd zag gebeuren woont er nog steeds. De huidige boer, toen een jongetje van mijn leeftijd, zat nu rustig met een kopje koffie voor zich zijn krantje te lezen, hij groette ons met hand opsteken.

Via een geïmproviseerd bruggetje kwamen we op een stoppeland en een eindje verder is er zelfs dat niet meer. We liepen verder langs een greppel en een weiland. Als daar al ooit een pad geweest is, dan is dat nu voorgoed verdwenen.

We lieten het landingsgebied achter ons en kwamen in de groene gordel rond St.-Oedenrode. Eerst herken ik delen van het voormalige internationale OLAT-weekend-parkoers en daarna ook een stukje route van het vroegere Peellandpad.

In het zuidelijkste 'stadje' van de Meierij wandelden we eerst door de kasteeltuin van Henckenshage, dat tijdens de operatie Market Garden diende als hoofdkwartier van de 101^e Airborne Divisie. Even later raakten wij beduusd door de aanblik op het futuristische bouwwerk dat daar vlakbij is gecreëerd.

Er was geen verdere rondgang bij door de straten van Rooi, we werden rechtstreeks naar het parochiekerkhof geloodst. Daar liggen een groot aantal gesneuvelde jongelingen begraven die hun leven gaven voor onze vrijheid. Hun lichamen liggen hier in gewijde grond voor altijd verenigd samen met onze geliefde Bisschop Bekkers.

Voor u gelezen:

in spits

Shopwandelen:

De nieuwste vorm van sporten heet in Amerika Mallercise, en is een regelrechte hit. Vorig jaar begon de trend voorzichtig op te komen, maar nu zie je steeds vaker mensen in loopspas wandelen door de forse winkelcentra, een soort powerwalken maar dan niet in de vrije natuur.

Er zijn zelfs al verenigingen hiervoor opgericht. Je loopt droog en spot tegelijk de laatste trends. Stoppen is niet toegestaan anders raak je geen honderd calorieën kwijt in een half uur. De kosten die je uitspaart op de sportschool kun je later natuurlijk vershoppen. Dat shopwandelen kun je natuurlijk niet in je gewone kloffie doen. De kledingcollectie die hiervoor wordt gepresenteerd kent een hoog designgehalte met couponaden op de pants, wikkeltops, strikken en rugdecolletés voor de tops en bijbehorende hippe runningshoes.

in Metro:

Bemanning ISS maakt wandeling.

Een Russisch en Amerikaans bemanningslid van het internationale ruimtestation ISS hebben onlangs met succes een 5,5 uur durende ruimtewandeling gemaakt. Zij bevestigden een robotarm, die de werkzaamheden tijdens ruimtewandelingen moet verlichten. Verder bevestigden zij containers met sporen van diverse paddestoelen buiten het station. De monsters blijven daar 18 maanden om te onderzoeken welke micro-organismen de omstandigheden in de ruimte kunnen overleven.

Even verderop staat een bijzonder monument dat door Geallieerde veteranen aan de bevolking langs de Corridor is geschonken als uiting van dankbaarheid voor de manier waarop zij toen werden, en ook nu nog worden ontvangen.

Wij verlieten St.-Oedenrode via de wijk Eerschot en een compleet nieuwe wijk, met niet alledaagse huisjes, die is ontstaan na aanleg van de rondweg vanwege de nieuwe A50.

Door de Schijndelse heide, over een mengeling van landwegen, door nog bestaand landbouwgebied en meer verlaten cultuurgrond en onderlangs een voormalige vuilstortplaats kwamen we bij de Eerdse zandheuvels. Het is een, daar onverwacht, maar allang vertrouwd stukje natuur waar we een tandje bij moesten zetten om alle heuvels in goede orde te kunnen nemen.

In het dorpje Eerde herinnert een monument aan de felle strijd die hier heeft gewoed om behoud van de Corridor, na aanvankelijk bevrijd te zijn door de Amerikanen werd het heroverd door de vijand. Vooral de Eerdse molen speelde een grote rol in de belegering van het dorp.

Vanaf hier kreeg het vervolg van het Airbornepad een zware tred, alsof hier op onze gang door een saaie omgeving werd meegewogen dat de strijd om behoud van de bruggenhoofden op en af ging en de voortgang van het offensief een paar dagen aan een zijden draad hing. We trokken een tijdje op langs een goederenspoorlijntje, werden tegengehouden door de Zuid-Willemsvaart, beklommen een talud en kwamen terecht op een industrieterrein. Daarna kregen we de indruk dat we weer helemaal terug moesten om in het centrum van Veghel te komen.

Op een centrale plaats in het dorp staat een aantal monumenten, het opvallendste is een grote kei met daarop een levensgrote kangoeroe. Het Australische beest schijnt als codenaam voor de 101^e Airborne divisie te hebben gediend!

Op het centrale Marktplaatsje in Veghel kozen wij een restaurantje uit voor onze middagpauze, het kon buiten op het terras want het was prachtig nazomerweer. Later bleken we bij de verkeerde 'eigenaar' te hebben geluncht, maar dat deed niet want zij hadden al eerder stappers op het pad aan de deur gehad en zij waren vol belangstelling over de route en onze achtergrond; gezellige mensen waarbij het goed toeven was!

Maar daarmee waren we Veghel nog niet uit, dat duurde zelfs nog een flinke poos. Verschillende keren meende ik me onderweg nog de paadjes te herinneren die ik daar, aan het begin van mijn carrière als clubboekjesmaker moest afleggen op zoek naar de een en de andere redacteur!

Bij Mariaheide werden we even om de tuin geleid, het was duidelijk dat er gezocht is naar heg of steg maar die zijn ons daar vooralsnog ook niet opgevallen. Het historische hart van dit dorpje wordt ons tijdens deze themawandeling onthouden, maar daar stonden wij in het verleden al vaak genoeg bij stil.

Even mochten we nog stoeien met de voormalige en beruchte N265, maar daarna was het vlug bekeken en gingen we een grasbaan op. Dit is het traject van een voormalig spoorlijntje, dat helemaal is opgebroken en het tracé doet nu dienst als toeristisch wandelpad en het is niet onverdienlijk opgenomen in het traject van deze herdenkingsroute.

in Metro:

Met "Trekking" stap voor stap door de natuur
Trekkingen zijn er in vele varianten. Wie er voor kiest alles zelf te regelen, moet aan veel zaken denken.

Het boek Trekking leidt de reiziger stap voor stap door de voorbereiding en de trektocht. Van tips voor training en het kiezen van een geschikte route tot alles over een goede uitrusting en de apparatuur voor oriëntering. Kortom, een praktisch boek met alles wat je weten moet voor een veilige en succesvolle trekking. Wat & hoe trekking, uitgeverij Kosmos-Z&K 11,50 euro

in Metro:

Virtueel wandelen in Helmond

Wie in Helmond wil weten wat er in de toekomst gaat gebeuren in de binnenstad, kan alvast via internet een virtuele wandeling maken door het gebied. Op de site van de gemeente is driedimensionaal te zien hoe het centrum er na een geplande renovatie gaat uitzien.

Ingezonden brief naar het Eindhovens Dagblad:

Laat ze lopen!

Het probleem met de 'feestbeesten' in de trein Eindhoven-Den Bosch schijnt al geruime tijd te bestaan. Ik weet een goede oplossing ervoor: weiger ze de toegang tot de trein, dan kunnen ze een mooie nachtwandeling naar Best of Boxtel maken. De jeugd van Boxtel zal na een zo'n tocht wel wat inbinden. De Bestenaren zullen het de eerste keer zelfs leuk vinden: zo ver weg ligt hun dorp nu ook weer niet! Maar na de tweede of derde keer hebben ze er zeker ook tabak van!

Het graspad bracht ons tot in Uden, waar we 'ongeoorloofd' de snelweg overstaken en even later midden op een fietspad geconfronteerd werden met een heuse spoorwegovergang inclusief stoplicht. Een unieke manier om een 'herinnering' in het straatbeeld te bewaren. Voordat we het centrum van Uden echt binnen gingen, kwamen we langs het paneel dat de route en andere informatie over het Airbornepad Market Garden weergeeft. Naast 'ons' bord troffen we daar nog een ander informatiebord. Op de route van Lommel naar Arnhem zijn diverse informatiepanelen geplaatst, die grotendeels werden gesponsord door gemeenten of andere openbare instellingen.

Nadat we het kloppend hart van Uden doorgewandeld waren, en met gevaar voor eigen leven de kerk in restauratie waren gepasseerd, beleefden wij een ogenblik van bezinning op het oorlogskerkhof. Het is opmerkelijk om midden in een stad een War Cemetery aan te treffen. Als je echter de geschiedenis kent rond deze rustplaats voor gesneuvelde geallieerden dan is deze plaats minder vreemd.

Wij vervolgden de route nog een eind, maar moesten op een zeker moment constateren dat het interpreteren van beschrijving en plaatsing van een markering niet voor iedereen even duidelijk is! Via parkachtige paden bereikten we de stadsrand en moesten toen nog een eind op onze schreden terugkeren om op het centrale busstation het reisje naar huis aan te kunnen vangen!

De vierde wandeldag: We reisden voor deze etappe volgens een beschreven protocol, dus met 2 auto's, een auto op het eindpunt en met de andere terug naar de start. Dat was vandaag dus in de noordhoek van Uden. Al vlug kuierden we richting Zeeland, na eerst een droge skibaan te zijn gepasseerd. Voordat we wat heuvelachtig bosgebied indoken kruisten we het Peellandpad, dat loopt van Den Bosch naar Roermond. We werden ook nog wat gehinderd door verkeer dat af en aan naar jeugdgevangenis De Corridor reed. Zou deze naam verwijzen naar de echte Corridor die wij volgden, of was hij spreekwoordelijk bedoeld als overgang naar een gangbare levensstijl?

Het dorp Zeeland werd ons in zijn geheel voorgeschoteld, zonder dat hier met bijzondere symbolen aandacht werd gevraagd voor gebeurtenissen van destijds. Natuurlijk zullen ook hier herinneringen levendig blijven aan offers die toen gebracht zijn.

Wel werden we gewezen op een speciaal wandelproject dat in deze omgeving is uitgezet en dat door diverse instanties wordt gesteund of aanbevolen. De organisaties in den lande met wandelen hoog in het vaandel vielen ons niet direct op!

Na een flink stuk provinciale weg gevolgd te hebben, mochten we een ommetje gaan maken rondom een zeer merkwaardige vorm van bedrijfsvoering. Een immens weiland is onderverdeeld in aparte vakken en daarin grazen reeën in allerlei grootte, ook in verschillende gebouwen krioelt het van die 'wilde' diertjes. We wisten er niet goed raad mee; koeien, varkens, kippen, paarden, maar reeën?

Een zandpad bracht ons daarna in de Reeksebossen, hoewel de naam aangeeft dat het eigenlijk heide moet zijn.

Ook in de regio Twente:
In Twente is een wandelnetwerk in de maak, naar hetzelfde idee als de SRE hanteerde bij de realisatie van het wandelnetwerk in de omgeving van Oirschot. In Twente krijgen de wandelroutes een nummer en alle bestaande wandelroutes inclusief de LAW's zullen in het netwerk worden opgenomen. Na realisatie van het eerste knooppunt begin 2005 zal tegen het einde van 2006 zo'n 1200 km door het Twentse land bewegwijzerd zijn.

Hoge Venen:
Wil je een lang weekend niet ver van huis gaan stappen, denk dan eens aan de Hoge Venen net over onze landsgrens met Limburg. Er is een Duitstalig boekje verschenen: *Unterwegs im Hohen Venn*. Het gidsje beschrijft 12 wandelingen tot 15 km door dit unieke natuurlandschap, dat in hoogte ligging de Ardennen overtreft. Met foto's en omgevingsbeschrijvingen telt het boekje 128 pagina's en kost euro 12,40 ISBN 90-5433-162-3

Droog blijven:
Bij intensief gebruik gaat de waterafstotende laag van buitensportkleding slijten. Gevolg condens aan de binnenkant. Een Amerikaanse firma heeft de oplossing voor dat euvel in spuitbusjes gestopt en probeert zo het 'spul' aan de man/vrouw te brengen. Op z'n Belgisch gezegd kan alle gerief dat in de wasmachine en de droogkast mag met deze spray behandeld worden en het is zelfs te koop als 'additief' voor de was.

Wilt u geïnformeerd worden over ReviveX, want zo heet het spul, mail dan naar: rvb@vbsi.nl of kijk op de site: www.macnett.com

Er is nog wel wat loszand achtergebleven en daarom mochten we een tijdje langs een voormalige crossbaan voor legervoertuigen wandelen. Gelukkig mochten we aan het eind van de crossbaan ook nog rechtdoor, en daarna wees een hek ons de weg weer naar de verharde weg. En daar staat een ronde bovenkruier uit 1832 te pronken!

Een eindje verderop, ergens op een hoek zonder aanwijsbare reden staat een verkeerslicht te knipperen, zo maar in het struikgewas achter een hek. Leuk bedacht, maar is het om onze aandacht te trekken of hadden ze achter het hek wat anders voor. Hetzelfde 'fenomeen' herhaalt zich nog enkele keren, terwijl wij markeringsgetrouw de verharde weg langs het hek bleven volgen, Nou ja, op die ene keer na, bij deze markering moet je niet op afstand gaan raden!

Een kazerne, een eindje verderop, heeft het niet gered. Gerafelde zonwering wappert nog uit glasloze ramen van een gebouw dat eens een kantine was! De Generaal zou zich te pletter schrikken als hij zijn speeltje zo zou moeten aanschouwen.

In Escharen stuurden ze ons een nieuwe wijk in en we mochten ook nog even langs een raamstelling wandelen, we herkenden het van onze eerder gang langs het Maas en Peellinepad!

Toen werd het langzaam tijd om de oude vestingstad Grave binnen te wandelen.

Na 'De Koningin van Brabant' bezichtigden wij 'bolwerk' de Hampoort, dat hier als enig restant is overgebleven uit het nalatenschap van Menno van Coehoorn. Grave heeft binnen haar poorten diverse monumenten, maar geen die direct verwijzen naar de bevrijding in 1944, daarvoor moesten we naar de brug een paar kilometer verderop.

In het centrum namen we even de tijd voor onze middagpauze. Een knus restaurant in een historische café was hiervoor de geschikte gelegenheid. Dit restaurant is tevens een stempelpost voor het Airbornepad.

In de aanloop naar de overtocht, via de brug over de Maas, kwamen we langs een monument ter gedachtenis aan de paratroopers die hier strijd hebben geleverd. Er staat o.a. ook een Airbornepaneel met informatie over deze route.

Te voet de brug oversteken en daarmee de geweldige kracht van het wild stromende water ervaren, is altijd weer een beleving op zich. Aan de overzijde gingen we onder de brug door en liepen een eindje over de geasfalteerde kade langs de Maas, op dat moment lagen er een paar schepen om geschud te worden. Vandaar gingen we de polder in. We waren inmiddels in Gelderland en een en ander was nieuw voor ons om te beleven. Aan de overzijde van de Maas meenden we in de haven van Grave een grote passagiersboot voor anker te zien liggen, of hij nog ooit zou uitvaren was aan de afmering niet direct af te leiden!

In het veld waren vooral de boomgaarden opvallend, helaas was de pluk voorbij maar toch probeerden we 'in het afval' nog wat eetbaars te vinden.

Onverwacht stonden we bij het droppingsgebied tussen Over- en Nederasselt. We herkenden het monument niet direct aan het plaatje in de wandelgids, waarschijnlijk heeft kort geleden een restauratie plaatsgevonden.

Trage Wegen:

In Nederland worden we voortdurend beziggehouden met reacties op de 'wandelwet', je weet wel:

'beginselverklaringen over wandelpaden die weer opgesteld dienen te worden.' In België hebben ze ook zoiets weet Paul Maes ons te melden in Op Weg: Daarvoor werd er in 2002 een wieg geplaatst in Munte, waarbij alle 'grote kleppers' uit het Belgische land aanwezig waren. De wieg schijnt levensvatbaar te zijn want met een grote toeloop van organisaties is men tot de slotsom gekomen, dat er eens gepraat dient te worden met de eigenaren van de gronden waarover al die wegeltjes voeren. En als dat lukt zou het project 'Trage Wegen' wel eens een groot succes kunnen worden.

Mank lopen:

De KNBLO sprak in het afgelopen jaar met een 10-tal wandelsportverenigingen om tot een basis te komen voor een vitale wandelsportvereniging. Daar werd een boodschap als slotconclusie aan verbonden:

Zorg voor voldoende betrokkenheid. De vereniging moet geloof hebben in het veranderingsproces en daar ook naar handelen.

Houdt rekening met de capaciteit in de vereniging. Niet overhaast te werk gaan, en als het nodig is de plannen en het tempo aan elkaar aanpassen.

Het eerste wat de KNBLO daarop deed was het enige contact verbreken dat er op landelijk gebied nog was tussen de twee wandelorganisaties. Een basis waarop het enige product tot stand kon komen waaraan de wandelaar echt iets heeft: het LWP.

Ten opzichte van het stenen monument zijn de parachutes, in 3 verschillende kleuren, nu minder imposant. Gelijktijdig met de droppings o.a. in Son werden hier toen voorraden gedropt voor de grondtroepen.

Verderop meenden we enige herkenning te treffen van het Vierdaagse parkoers op de laatste wandeldag.

We kwamen bij de Overasseltse bossen en daar middenin een ruïnekapel die gewijd is aan St. Wallrick, een heilige die zijn staat van dienst kan vergelijken met de krijgsheer Saulus die zich eeuwen eerder ook wonderbaarlijk tot het Christendom bekeerde en het daarmee tot Sint Paulus bracht! Deze kapel bestaat al meer dan 500 jaar. In een boom dichtbij hingen nog dezelfde todjes en papiertjes die eerder ook al collega-schrijver Piet Jansens waren opgevallen.

Geen tijd om even bij het dichtbijgelegen restaurant van scouting Nederland te bezoeken, omdat het al begon te schemeren en ons einddoel nog een heel eind verder lag.

We staken de 4Daagse-weg door het Overasseltse bos over en bereikten even later het aangrenzende en prachtige natuurgebied rond de Hatertsche vennen. Het gebied is licht heuvelachtig, er liggen een paar mooie vennen, enkele verspreide bossages en daartussendoor lopen zandpaden waarvan ook onze route gebruikmaakt.

Daarna kwamen we nog door een gehucht, mochten ook nog even door een ander bos lopen, ook al oud want de schrijfwijze is met 'sch'. Al enige tijd hoorden we het eentonige geluid van voortrazend verkeer en zagen dan ook weldra de oorzaak opduiken: de snelweg A73.

Daarachter ligt Heumen, ons eindpunt voor vandaag. De enige horeca in het dorp is helaas gesloten, gelukkig hadden we nog een blikje in reserve voordat we de tocht huiswaarts aanvingen!

Wordt vervolgd

Informatie over onze winterserietocht van 20 maart

De 60 km-wandelaars maken 's morgens eerst een lus van 20 km richting Buulderbroek en gaan om Budel heen via de Weerter en Budeler bergen, en vandaar wandelen ze terug tussen Hamont en Budel door naar het startbureau.

Daar pakken zij de route van de 40 km-wandelaars op.

De andere afstanden gaan richting natuurgebied Asbroek en naar de Buulder bergse heide en bezoeken het natuurgebied Bovenbever beek om vervolgens de Wambeek te gaan volgen naar de Achelse Kluis.

rust 20 - 30 - 40 - 60 km Achelse Kluis

De 30 - 40 - 60 km brengen een bezoek aan het Leenderbos en Valkenhorst en wandelen daarna via caférust Leenderstrijp terug door de Berken Putten en Goorsche Putten naar natuurreservaat Het Gooi. Vanaf daar gaan ze naar de Gastelse heide en het Kranenveld en vervolgens terug naar het eindpunt in Gastel

Stilte:

Kees had er ons al maanden op voorbereid: OLAT houdt een stiltewandeling in de Grootte Peel. Nu schrijft Kees wel eens meer, en hij doet dat altijd met een kwinkslag, dus in eerste instantie hechtte ik er niet zoveel geloof aan. Maar met de KRO als talisman moet je toch een beetje vertrouwen hebben in het woord. En hoe dichter de dag naderde des te spannender werd het mij in het gemoed. Mijn oordeel: de kracht van de stilte zit in de mogelijkheid om nuance te herkennen in de sfeer van de omgeving.

Nordic Walking:

Bij Westerwald (D) beschikt een nieuw *Natur Fitness-Park* over 100 km bewegwijzerde Nordic Walking-routes, variërend in afstand en moeilijkheidsgraad. De mogelijkheid bestaat om er individueel te trainen o.l.v. gediplomeerde trainers, ook zijn arrangementen mogelijk. Informatie te verkrijgen op www.westerwald.info

Im Tal der Loreley:

Dit dal werd door de UNESCO op de lijst van het werelderfgoed geplaatst. Er zijn hier diverse routes om te bewandelen, waaronder de IVV-wandellus: Im Tal der Loreley. De afstand van deze lus bedraagt 120 km

Informatie op: www.talderlorey.de

Kwaliteitsmerk:

Een paar maanden geleden hebben wij het in deze rubriek al aangehaald, maar nu is het een feit: Het kwaliteitsmerk voor wandelroutes in Duitsland.

Het Wanderverband heeft onlangs het keurmerk verleend aan: de Frankenweg; de Kellerwaldsteig; en de Eggerweg.

KRO Stilte-wandeling i.s.m. OLAT m.m.v. Staatsbosbeheer ZONDAG 13 FEBRUARI 2005

Om half zes gaat de wekker: meteen reageren want we moeten eruit naar OSPEL.

Joop heeft verplichtingen voor OLAT en ik ga mee als wandelaar.

Dat het donker is geeft niet, dat komt vanzelf goed, maar oh wee de weersverwachting, alles behalve zon, dat houdt in, regen, hagel, onweer, sneeuw, storm. Maar gelukkig er is goede nat-weer-kleding te koop en daarmee gewapend, vertrekken we.

Om kwart over zeven zijn we bij het Bezoekerscentrum Mijl op Zeven waar de start is.

Het KRO-team is druk in de weer om met de coryfee van de Stilte-Wandeling Helga van der Wijst op pad te gaan. De boswachters staan in vol ornaat ook stoer aanwezig te zijn.

Ik trek me nergens iets van aan, hijs me in de regenbroek, pet op, cape om, beschermhoes over de rugzak en naar buiten.

Het is duidelijk: het regent, wat even later overgaat in gieten. We zijn te gast op het terrein van Nationaalpark De Groote Peel, een veenmoeras. Dit hoogveen ontstond zo'n twaalfduizend jaar geleden in de moerasgebieden in het grensgebied van Noord-Brabant en Limburg. In het voorjaar is dit gebied gesloten vanwege het broedseizoen en van 15 oktober tot en met 30 november in verband met de vogeltrek. Maar vandaag mogen wij mensenkinderen 'het pad op'. Het eerste stuk is een luxe, breed, redelijk verhard wandelpad en ach de regen, 't gaat wel. Na 3,3 km wordt de eerst Open Kaart overhandigd: 'Je bent erop uitgegaan, in je eentje (ik wel, anderen in gezelschap) Opeens hoor je je eigen voetstappen, je eigen tempo. Wat voor levensritme heb jij eigenlijk?'

Voor mij een beetje overbodige vragen, ik vind het heerlijk om in m'n eentje eropuit te trekken en vind dat ik een prima levensritme heb.

Het natuurgebied is prachtig, de regen wordt ietsjes minder en ik geniet.

Na 5,5 km weer een kaart: 'De stilte geeft jou een bril die het mogelijk maakt je omgeving veel scherper waar te nemen. Kijk eens om je heen en beschrijf iets wat je anders nooit gezien zou hebben.'

Om te beginnen ben ik blij met m'n bril voor louter praktische doeleinden, ik zou niet zien dat er kuilen, plassen en obstakels zijn. De stilte is nog niet zo groot, door het slechte weer zit de regenkleding om mij heen te 'lawaaïen', verder hoor ik ook af en toe een vliegtuig. Neemt niet weg dat het terrein overweldigend mooi is en dat je in de verste verte geen bebouwing ziet.

Meestal is het niet zo verantwoord om in je uppie ergens in een verlaten gebied rond te dolen, vandaag kan dit wel, want je bent immers niet alleen en ik vind dit dan ook geweldig.

Ik kom niet zo tot 'verheven' gedachten, ik ben gewoon blij met dit moment.

Ruimte genoeg om ook het zwerk te bekijken, allerlei wolken vormen zich, grijs, zwart, kleine stukjes blauw, die heel voorzichtig wat groter worden en uiteindelijk wordt het droog.

De cape begint me in de weg te zitten en die gaat met de handschoenen in de rugzak.

Ineens kom ik behoorlijk veel andere wandelaars tegen en ik blijf een stukje op het verkeerde pad te zitten. Terug dus, ik heb een OLAT-pijl over het hoofd gezien, en wat voor ééntje! Hij leidt naar (on)behoorlijk natte delen en de vraag rijst of m'n schoenen wel hoog genoeg zijn om de natte plekken droog te omzeilen. Grote passen maken is uit den boze want het is ook behoorlijke glibberig, dus voordat je het weet ga je onderuit. Met moed en beleid bereik ik toch een minder nat pad en daarna kom ik via prachtige

Terloops.....

Heeft u leuke of mooie wandelfoto's?

Voor iedere uitgave van Het Wandelsportmagazine is de redactie steeds weer op zoek naar geschikt fotomateriaal. Mocht u over geschikte (rechtenvrije) wandelfoto's beschikken, stuur deze dan naar ons op. Gezocht worden tijdloze foto's waarbij het wandelen tijdens alle jaargetijden beoefend wordt. Wellicht kunnen wij deze voor één van onze artikelen in Het Wandelsportmagazine of voor één van onze KNBLO-NL-nieuwsbrieven gebruiken. Deze foto's kunt u - het liefst digitaal - sturen naar

m.janssen@knblo-nl.nl

Powerwalken en
Babyboomers

Powerwalking is een sport voor iedereen die op een plezierige, gezonde en verantwoorde manier aan z'n conditie wil werken. Powerwalking, ook bekend als fitwalking of sportief wandelen, zet een groot deel van de spieren aan het werk en zorgt voor veel energieverbruik. Gewrichten, pezen en banden worden minder belast dan bij joggen of snelwandelen. De positieve effecten voor het lichaam zijn groot: verbetering van de hart- en bloedvaten, verbranding van meer calorieën waardoor het gewicht op peil komt (en blijft!), versterking van de botstructuur en vermindering van stress. Kortom: dankzij powerwalking kom je lekker in je vel te zitten.

Ons land telt volgens het wandelplatform een half miljoen gebruikers van de lange afstandswandelpaden. Dat aantal groeit alleen maar door de vergrijzing: steeds meer babyboomers die veel vrije tijd hebben en de wandelsport als een ontspanningsmiddel bij uitstek ontdekken.

Bron: via krantenknipsel

kronkelige paadjes uit bij de Eeuwse waterloop.

Als ik naar de lucht kijk gaat het donkerblauw/zwart weer de overhand nemen, maar ach wie weet boffen we. In de routeomschrijving staat RD tot verzorgingspost, maar niet het aantal meters.

Ineens knalt het eruit, hagel striemt mijn gezicht, gevolgd door een sneeuwstorm. Heb ik net m'n cape en handschoenen onderin de rugzak gedaan. Het is geen doen ze er nu uit te halen, dus ik loop met dichtgeblazen parapluutje en vreselijk koude handen (eigen schuld dus). Ik zie niet verder voor me uit dan 5 meter en moet oppassen niet in plassen te lopen of te struikelen over oneffenheden. Die verzorgingspost is toch wel erg ver weg, maar ja in zo'n bui ga je zelf minder hard vooruit en is een warm drankje nu eenmaal een grote wens die niet meteen in vervulling gaat.

Zo het barre weer trotserend, worstel ik naar de rustplaats waar de soep en warme chocolademelk wacht. Ik begrijp dat ze hier ook met man en macht aan

het zeil van de kraam moesten hangen om te zorgen dat de boel niet de lucht invloog. Bravo!

Toch maar weer verder. Ik heb me nu goed ingepakt en struin verder door de sneeuw. Jammer is dat ik zo op moet passen waar ik loop, en kan daarom veel

minder van de omgeving opnemen. Onder de sneeuw verscholen bultjes, graspollen, soms molshopen. Toch kan ik goed zien dat het landschap langzaam verandert in een prachtige kerstkaart, het fijn getekende riet, de ranke dennen met een witte sluier. Niet teveel dagdromen want, oeps daar ga ik (bijna).

Dan komt de opdracht klim over het hek en weg vervolgen. Op zich niet zo'n probleem, ware het niet dat mijn weliswaar waterdichte schoenen toch behoorlijk glad zijn aan de onderkant en weinig of geen grip hebben op de gladde houten sporten. Ik probeer het een paar keer en dan met handen en voeten erover en bovenaan zittend, bang dat ik ben om uit te glijden. Zo die hobbel is ook weer genomen en ik glibber verder. Dan komt een derde aandachtspunt van de mensen van de KRO: 'Inmiddels loop je al uren naast elkaar. Langzamerhand is het gesprek verstomd. Alle belangrijke dingen zijn gezegd. Wat doet de daaropvolgende stilte met jou?'

Voor mij niet zo van toepassing, immers ik ben alleen en ik kan gewoon zegen, ik geniet van de stilte en de wind die om mijn oren giert. Op een dag als vandaag is het heerlijk alleen te kunnen wandelen en ik hoef me niet af te hoeven vragen: is dat wel veilig?

Mooi is de spreuk die onder op het kaartje staat: 'Stilte is de deur naar de binnenkant van de mens.'

De route gaat, (glijdt) verder door het prachtige gebied. Ondanks de sneeuwval hoor ik hele groepen ganzen overkomen. Ik stop en speur de hemel af, ja hoor een volle trek. Het pad slingert langs de talrijke kleine en ook grote vennen, de berkenbomen staan er elegant tussen.

Aan het eind wacht mij nog een lastig stukje: driemaal over een 'knuppelbrug'. De vennen zijn zo talrijk dat je daar alleen doormiddel van een vlonderbrug overheen kunt komen. Alleen, het zijn ronde houtjes en ik had al eerder de ervaring dat mijn schoenen niet slipvast zijn. Dus nu over de al wat

Bespiegelingen:

Onze onvolprezen Christiaan Koehler laat ons maandelijks meegenieten van zijn omzwervingen door ongekend mooie landschappen in Nederland en daarbuiten. Nu zijn drieluik over de Rennsteig ten einde is, zal hij ons vanaf volgende maand meevoeren door de Harz.

In navolging van andere bekende natuurschrijvers heeft Gerrit Jan Zwier verhalen over wandelen door de natuur en ontmoetingen met wandelaars op papier gezet. Het boekje bevat 224 pagina's en heet: Nieuw wandelboekje. Het kost 17,50 euro ISBN 9045011107

Padvinder:

Mensen die vanuit hun luie stoel de binnenstad van Helmond willen verkennen, hebben er waarschijnlijk geen behoefte aan, maar voor andere kan de CD-rom Padvinder interessante gegevens bevatten: denk maar eens aan 3 bewegwijzerde routes per natuurgebied in Oost-Brabant met parkeergelegenheid en een picknickbankje voor de meegebrachte boterham. Ben je die vergeten, geen zorgen ook de horeca staat vermeld. Ook natuur en cultuur komen aan bod op deze CD-rom die euro 7,50 kost en te koop is bij de VVV in Eindhoven.

Routewijzigingen:

Vaak gebeurt het dat je al wandelend op een LAW plotseling voor raadsels staat: de wandelgids zegt naar rechts terwijl de markering toch echt het tegenovergestelde aangeeft. Om enigszins op deze verrassingen voorbereid te zijn is het aan te raden om vooraf even op de website van het Wandelplatform te kijken, daarop staan de laatste wijzigingen in de routes vermeld. www.wandelnet.nl

platgetrapte sneeuw, voetje voor voetje over de vrij lange brug, ik doe er 193 stapjes over, de tweede lukt met 88 stapjes en de laatste is maar 24 stapjes.

Nogmaals jammer dat je zo op moet passen, want het uitzicht is bijzonder fraai. Ik ben dan ook regelmatig stil blijven staan om het mooie plaatje in me op te nemen.

Tegen kwart voor een ben ik weer terug bij het bezoekerscentrum. Mijn regenbroek van onder naar boven onder de modder, maar gelukkig wel droog!

Het was een bijzondere ervaring 'in stilte' te wandelen door het schitterende gebied van de Grootte Peel. Er deden vandaag 148 wandelaars mee.

Lies Wesseling

Hallo Wandelaars

Hier ben ik weer met m'n wandelverslagje van de OLAT-wandeltocht in Zeeland.

Het was wel zoeken om daar te komen. Opeens wisten we de weg helemaal niet meer, en heb ik bij een motel Theo Tromp opgebeld. Wij stonden bij Schaijk en Theo zei dat we de A50 op moesten rijden en dan de afslag Uden-Noord nemen. Wij waren vanaf 06.15 uur onderweg en eindelijk om 08.15 uur aangekomen in Zeeland.

We konden om 08.30 uur vertrekken om weer aan een mooie wandeltocht deel te nemen.

Het was ook goed weer om te wandelen. De route was ook heel goed gepijld en daarom kon ik de weg vlot terug vinden naar de finish.

Ik zie jullie wel weer in Gastel. Tot dan en de groetjes van Inge en haar Globetrotters!

Europäischer Fernwanderweg E1

Door Henri Floor en Coos Verburg

bron: www.henrifloor.nl

Zaterdag 21 augustus 2004

Doel: Café Pension Restaurant Talblick.

Nadat wij te voet van huis waren vertrokken en over een fietspad naar het station liepen vond Coos eerst een briefje van €100,- en even later zagen we een eekhoortje de weg oversteken. Wij konden ons geen mooier begin van een wandelreis voorstellen.

Vanaf station Driebergen-Zeist reisden we via station Arnhem en stapten daar over op de doorgaande trein naar Karlsruhe. In Karlsruhe namen we de tram naar Bad Herrenalb. Hier was het een drukte van belang vanwege de stationsfeesten (Bahnhoffesten) die op 21 en 22 augustus werden georganiseerd.

Zowel in Bad Herrenalb als in Marxzell zagen we oude treinlocomotieven rijden. We hadden in Bad Herrenalb officieel maar 6 minuten overstaptijd. De tram kwam met vertraging aan en de bushaltes waren verplaatst vanwege de stationsfeesten, maar toch haalden we de bus nog die ons in 20 minuten naar Dobel bracht.

Van 2 jaar geleden herinnerden wij ons het adres van een frisdrankenhandel en liepen daar eerst naartoe. Omdat het zaterdagmiddag was bleek de zaak gesloten, maar gelukkig was vlakbij ook een benzinstation waar we een fles limonade konden kopen.

Nadat we onze kamer hadden betrokken in Hotel Pension Talblick, maakten we een wandeling in de omgeving.

De hemel trok open en we zagen de zon. Toch was het met een temperatuur van iets boven de 10 graden behoorlijk fris om in een T-shirt rond te lopen

We maakten een foto van ons overnachtingadres en verderop, aan de rand van het dorp, nog een van een steen met inscriptie "Schwarzwaldverein Pforzheim-Basel 100 Jahre Westweg 1900-2000 1. etappe Dobel".

Een naderende regenzone

deed ons besluiten om terug te gaan naar ons hotel. Daar deden we een lange dut van anderhalf uur. Toen we wakker werden bleek het te regenen, we hadden dus niets gemist. 's-Avonds dineerden we in ons hotel. We kregen nog een printuitdraai van de weersvoorzichten in Dobel.

zondag 22 augustus

Doel: Hotel Sarbacher, Gernsbach-Kaltenbron

De vorige avond hadden we nog gepraat met twee Belgen. Zij lieten hun auto bij het hotel staan en werden naar Pforzheim gebracht. Vandaar wilden zij in 11 dagen de Ostweg bewandelen. In het Zwarte Woud heb je drie wandelwegen die in Pforzheim beginnen. Dat zijn respectievelijk: de Westweg, de Ostweg en de Mittelweg.

Wij hadden de E1 op ons programma staan die de route van de Westweg volgt.

Bij het ontbijt in hotel pension Talblick zaten de twee Belgen bij ons aan de tafel. Na een goed ontbijt begaven we ons op weg. Het was kwart over negen.

Een oude dame in ons hotel had ons het advies gegeven om vanaf Dobel een iets ander traject te volgen vanwege de vele regen die de voorgaande dagen was gevallen. We volgden het advies echter niet op.

We verlieten het centrum van Dobel over de route, die we de voorgaande dag al een stukje hadden verkend.

Net voorbij de uitkijktoren van Dobel betraden we de bossen. Dit was in het begin een grintweg, overgaand in een zandweg. We bereikten een houten hutje, één van de vele die we tijdens onze wandelvakantie zouden zien. We volgden de Hahnenfalzweg. Op een volgende kruising stond een bankje. We waren pas een half uur onderweg, maar besloten toch om hier onze eerste rust te nemen.

Spoedig daarop kwamen twee wandelaars aangelopen, die (ook) de Westweg liepen. De E1 is in dit gebied niet zo bekend. Als mensen ons vroegen of we de Westweg liepen, zeiden we in eerste instantie "ja", gevolgd door "eigenlijk lopen we de E1, maar die volgt een groot traject van de Westweg". Deze twee wandelaars liepen voor de tweede dag op de Westweg, die ze in Pforzheim waren begonnen, het officiële begin- (of eind)punt van de Westweg.

We wandelden langs de Stierkopf (797m) en maakten nog een foto van Dobel. Verderop liepen we over de flanken van de Lerchenkopf (856m) naar het Weithäuslesplatz (822m) met zijn Hütte. Op het Weithäuslesplatz hielden we nog een rust en maakten een foto van onszelf. Even voordat we hier aankwamen stond er een huifkar met paard, die achtal toeristen vervoerde.

Daarna volgden we de Hahnenfalzweg weer en liepen nu langs de 891 meter hoge Roßkopf. Na de Roßkopf wandelden we langs de 908 meter hoge Schweizerkopf. Hier was langs de kant van de weg een open hutje gebouwd ter nagedachtenis aan de Lothar-Sturm van 26 december 1999. Even verderop bij een naamloze hut met een bankje hielden wij een rustpauze.

Bij de Hahnenfalzhütte (868m) bleek gelegenheid te zijn om iets te kopen, maar omdat we pas een rust hadden genomen vervolgden wij ons pad. We liepen verder om de 947 meter hoge Lerchenstein heen. Het was hier behoorlijk druk met wandelaars. Toen we bij de Langmartschkopf (± 920m) kwamen, bleken daar een paar

punkers hun intrek te hebben genomen. Derhalve sloegen we deze hut over.

Het volgende traject wordt de "Alte Weinstraße" genoemd.

Na de 918 meter hoge Kreuzle bereikten we de gelijknamige stenen Kreuzlehütte. Hier gebruikten we onze lunch.

We liepen daarna verder door het Teufelsgrab en maakten een foto in de richting van Reichental. Nu werd het zeer druk. We kruisten een verkeersweg en vanaf daar was er een kortere weg naar ons overnachtingadres voor die dag. Maar wij besloten om eerst nog een stuk van de officiële route te blijven volgen. Deze liep nu over een parkeerplaats waar veel blik (auto's) stond. We stegen naar de Hohlohturm of Kaiser-Wilhelm Turm (980m).

Coos beklom de toren en maakte van bovenaf twee foto's. De eerste foto was in de richting van Gernsbach en de tweede foto volgde het zojuist afgelegde traject. Ik maakte een foto van Coos terwijl ze in de deuropening van de Hohloturm staat. Daarna volgden we nog even de Westweg en sloegen iets verderop af.

Daar volgden we een stukje van de Mittelweg naar Kaltenbronn. Daarbij kwamen we langs de Grosser Hohlohsee.

Hier liepen we een eind over een drie bielsen breed pad omzoomd door een houten hekwerk in een enigszins moerassig gebied.

We kwamen op een asfaltweg uit, de Kaltenbronnerstrasse genaamd en even later zagen we ons overnachtingadres aan onze rechterhand. Na het douchen dutten we nog een tijd.

's-Avonds aten we warm in ons hotel. Alle maaltijden bleken met Pfifferlingen (paddenstoelen) klaar te zijn gemaakt. Het is een lekkernij die Coos niet afsloeg en daarom kreeg ze ook mijn portie.

Toen ik naar ons volgende overnachtingadres wilde bellen, bleek mijn mobieltje het niet te doen en daarom gebruikte ik de telefoon van het hotel.

Ons volgende adres werd de jeugdherberg Herrenwies te Forbach. Omdat ik ook naar een Wanderheim van de Schwarzwaldverein had gebeld en daar een antwoordapparaat kreeg, had ik de hoorn opgelegd. Het Wan-

derheim beschikte echter over nummerweergave en ze belde mij de volgende ochtend terug op mijn hotel-

kamer, maar ik had al een andere reservering gemaakt voor die avond.

maandag 23 augustus

Doel: Franz-Köbele Jugendherberge und DJH Umweltstudienplatz, Forbach-Herrenwies.

Rond 9.00 uur verlieten we ons hotel Sarbacher in Kaltenbrunn. We wandelden terug naar de hoofdroute over dezelfde 2 km die we gisteren hier naartoe hadden genomen. Daarbij kwamen we wederom over het bielzenpad langs de Großer Hohlohsee.

Weer aangekomen op de Alte Weinstrasse volgden we deze tot aan de Prinzenhütte. Daarna liepen we langs de flanken van de Hohe Draberg (970m).

Op een volgende splitsing kwamen we bij een hutje waar we een fraai uitzicht hadden over de Murg en Rheintal-blick. Op een volgende splitsing richting de top van de Latschigfelsen stond een hut waar

vandaan we ook weer een fraai uitzicht kregen over de omgeving. Naarmate we dichterbij Gausbach kwamen, vielen de kruisjes op die langs het pad stonden. Het was een kruisweg.

Op een splitsing stond ook de naam Ober Tennenweg. Via Gausbach kwamen we in Forbach. We staken de rivier de Murg over via een grote oude houten brug. In Forbach hielden we een rust op een bankje dat in de schaduw stond. De winkels waren gesloten vanwege de middagpauze. We liepen nog even bij de VVV langs en belden daar naar de jeugdherberg Herrenwies.

dinsdag 24 augustus

Doel: Berghotel Mummelsee, Seebach.

Toen we van de Franz-Köbele jeugdherberg vertrokken, regende het licht. We deden ons hoedje op dat in prin-

Buiten Forbach, bij een grote kapel, zagen we een verwijzing naar de Holländerweg. Nu stonden ons enige

uren met veel klimwerk te wachten. We kwamen bij Wegscheid, maar het hutje dat daar op de routebeschrijving staat vermeld werd niet aangetroffen. Gelukkig lagen er voldoende boomstammen om op te zitten. Dit traject was veel zwaarder dan we verwacht hadden en daar was ook de warmte mede debet aan. Bovendien zat er een parkoerswijziging in de Westweg, waardoor deze nu vrij dicht langs het Schwarzenbach-stuwmeer loopt. Dit maakte de route vermoedelijk mooier, maar ook zwaarder. Het was nu veel meer dalen en stijgen.

We liepen door het Seebachtal. Daarna volgden we een steil pad naar de Herrenwiesersee. Deze See, die iets van de route aflight, zijn we maar niet gaan bewonderen vanwege tijdgebrek. Op splitsingen was de markering niet altijd even duidelijk, maar door steeds goed op de kaart te kijken konden we wel de juiste route aanhouden.

Opnieuw steeg ons pad flink tot aan de Seekopf (1001m). Hier stond een gedenksteen van Philipp Bussemer (1855-1918), de ontwerper van de Westweg. Daarna wandelden we naar de Badener Höhe (1003m). Hier werd in 1974 een hutje gebouwd. De naastgelegen Friedrichsturm werd in december 2002 gesloten wegens problemen. Met financiële steun van de Schwarzwaldverein kon de toren gerenoveerd worden en op 19 juni 2003 werd deze weer geopend.

Even voorbij de Herrenwiesersattel verlieten we de officiële route en daalden af naar Herrenwies. Hier overnachtten we in de plaatselijke jeugdherberg, die even buiten het centrum ligt. We kwamen even na 18.00 uur aan. We konden hier warm eten, dat die avond alleen voor ons werd klaargemaakt.

cipe alleen voor de zonnestralen is bedoeld, maar ook veel regendruppels kan opvangen. Langs de L83-verkeersweg liepen we naar het centrum van Herrenwies. We liepen terug tot waar we de vorige dag de route verlieten: vlak voor het Herrenwiesersattel. Toen we weer op de officiële route zaten, wandelden we al spoedig langs het Naturfreundehaus Badener Höhe en daalden over een brede grintweg af naar Sand. Vlak voor Sand kwamen we langs de Bergwaldhütte, waar ook gelegenheid is om te overnachten. Jammer dat we dat niet eerder hadden geweten want die plaats lag gunstiger op de route. Even buiten Sand begon het flink door te regenen en trokken wij onze regenkleding aan.

In Hundseck oriënteerden we ons goed welke weg we moesten vervolgen. Vanwege de regen namen we niet de officiële route, maar de zogenaamde regenroute. Deze route volgde de oude Mannheimerweg en was gemarkeerd met een rode ruit op een witte achtergrond en hoofdzakelijk bedoeld voor fietsers.

Vlak voor Unterstmatt, onder de Hochkopf, kwamen we langs het Hochkopfhaus, waar ook een mogelijkheid is om te overnachten. In Unterstmatt dronken we koffie in Gasthaus Große Tanne.

Het regende nog steeds toen we Unterstmatt verlieten en op weg gingen naar de Muhrkopf op 1003 meter.

We weken even van de officiële route af en volgden een grintweg die uitkwam op een asfaltweg. Volgens de kaart was dit een doodlopende weg naar boven, de reden waarom we hier slechts 1 auto troffen. Op een zijweg lagen wat grote platte stenen langs de kant en omdat hier buiten de route geen bankjes stonden benutten

wij deze stenen als zitplaats en tafel om de lunch te ge-

woensdag 25 augustus

Doel: Jugendherberge Zuflucht, Freudenstadt-Kniebis.

Even na 9 uur vertrokken we vanaf berghotel Mummelsee. We liepen over een grintweg vrijwel parallel aan de B500 verkeersweg. Bij Seibelseckle stonden zowel het oude huis als een nieuw gebouw. Op de hoofdingang van het oude huis staat nu de tekst: toilet.

Hier bij Seibelseckle was een omleiding van de Westweg/E1 aangebracht vanwege de bouw van een NATO-pipeline. Het was een flinke omleiding en al gauw 3 km langer dan het hoofdtraject. Het voordeel van die om-

bruiken. We aten hier onze laatste sneetjes muesli-brood op die we uit Holland hadden meegebracht.

De tocht ging daarna verder over de flanken van de Hornisgrinde tot Berghotel Mummelsee, aan het gelijknamige meer. Hier hadden we gereserveerd. We betrokken rond half drie onze kamer, rustten wat uit en douchten ons.

Tegen 4 uur begon het op te klaren en we wandelden als tijdverdrijf nog even over een asfaltweg de berg Hornisgrinde op. We kwamen eerst bij een oude uitkijktoren, die gerenoveerd werd en in 2005 zou worden opgeleverd. Vanaf hier maakten we een foto van het Rijndal. De Rijn lag te schitteren in het zonlicht. Daarna liepen we door naar het hoogste punt van de Hornisgrinde op 1163 meter hoogte. Hier staat een uitkijktoren, en Coos krom naar boven en maakte daar een paar foto's van het wijde uitzicht.

We liepen weer terug naar ons

overnachtingsadres en keken wat rond in de naburige kiosk, die naast een grote parkeerplaats was gelegen, waar twee auto's stonden met een Nederlands kenteken. Bij het hotel stond een beschilderd bord met twee openingen waar gezichten in pasten. We lieten ons daar door iemand fotograferen en maakten ook een foto van het hotel.

's-Avonds spraken we een echtpaar dat die morgen in Forbach aan de Westweg was begonnen. We hadden hen ook al gezien tijdens onze middagwandeling op de Hornsgrinde, maar een nadere kennismaking uitgesteld tot deze avond. Van hen hoorden we, dat ook nog drie andere personen uit het hotel de Westweg liepen. Het paar was heel wat jaartjes ouder dan wij en we hadden niet direct verondersteld dat zij met zo'n intense klus bezig waren. Zij liepen het traject wel zonder bagage, en dat is natuurlijk wel iets gemakkelijker.

Vlak voor het einde van de omleiding maakte ik nog 2 natuurfoto's. Op deze tweede foto staan enkele dode bomen, die een bepaalde sfeer oproepen. Toen we weer in de buurt van de hoofdroute kwamen kregen we het idee dat deze omleiding wellicht mooier was dan de officiële route, die we vanaf de Darmstädterhütte weer aan het volgen waren. Even verderop lagen een heleboel schapen in een afgerasterd gebied, waarvan Coos een paar foto's maakte.

We troffen hier ook de drie wandelaars, die we gisteren in ons hotel hadden gezien.

rustig zonder toeristen en we zagen een paar koeien liggen met bellen om de nek.

Wij begonnen nu aan de beklimming van de Seekopf. We liepen echter over de flanken en niet over de top (1054m). Na een gedenkteken van Juluis Euting (1839-1913) zagen we de Wildsee (910m) ver beneden ons liggen.

Op weg naar Ruhstein stond een eenzaam bankje, dat wij gebruikten voor een rustpauze. Omdat dit punt halverwege een stoeltjeslift-traject lag, was het daar erg

Na deze rust zetten we koers naar de Schweinkopf op 1014 meter en daarna volgde een lang pad naar de Schliffkopf op 1054 meter. Langs dat pad hield de boswachter vanuit zijn auto de omgeving in de gaten, we raakten met hem aan de praat. En zo kwam ter sprake dat we de volgende dag vanaf de jeugdherberg Zuflucht naar Hausach wilden wandelen. De boswachter veronderstelde dat dit wel een beetje ver was. Maar volgens onze informatie was er geen andere keuze. Daarop attendeerde de boswachter ons op de Harkhof, die hij aanwees op zijn wandelkaart. Wij bedankten de boswachter voor zijn raad.

Even verderop kwamen we langs de Steinmauerle, waar een (lage) uitkijktoren stond met het bouwjaar 2004.

Langzaam begon het te regenen en dat belemmerde wel enigszins ons uitzicht. Tegen vier uur in de middag bereikten we de jeugdherberg Zuflucht. Aanvankelijk waren we de enige 2 gasten. Maar tegen zessen arriveerden nog drie anderen personen.

donderdag 26 augustus

We verbleven een dag extra in de jeugdherberg Zuflucht, vanwege het slechte weer. Behalve het feit dat het regende, was het ook nog erg mistig. Omdat we toch nog een paar dagen extra hadden dan beslist nodig waren voor het voltooien van de wandeling konden wij ons dit oponthoud veroorloven. Verschillende keren zagen we wandelaars de jeugdherberg passeren. In de

jeugdherberg was een man uit Munster die redelijk Nederlands sprak. Hij had pech met zijn motor en beschikte nu even over een huurauto. Hij bood aan om boodschappen voor ons te doen, en onze bestelling van 5 plakken Rittersport-chocolade met smaak hazelnoot en een verpakt brood van 500 gram voerde hij graag uit.

vrijdag 27 augustus

Doel: Vesperstube Harkhof, Oberharmersbach.

Rond kwart voor negen vertrokken we uit de jeugdherberg. Het was nog nevelig met een zicht van zo'n 100 meter.

Maar het was wel weer droog. Opnieuw volgden wij vrijwel alleen paden door bossen. Bij de Alexander-schanze staken we de B28 verkeersweg over en ook hier was het zicht beperkt. Nu volgde een leuk smal pad.

Verderop, over de Schanz, zagen we weer veel ontworpelde en dode bomen. We bleven nu een tijdlang een grintweg volgen met de naam Neuer Höhenweg en die voerde ons langs de Kaltenhaupt (937m) en de Bauerkopf (949m). Bij Graseck (900m) verlieten we de Neuer Höhenweg en bereikten even verderop de Hildahütte.

de Glaswaldsee die op dat moment volkomen aan het zicht onttrokken was.

Vanaf de Klagstein tot aan de Freierberg-Passhöhe lag het vol met draden en andere attributen die over het hele traject nog in de grond gestopt moesten worden. Op een bepaald punt lagen de bouwspullen zo hoog dat ze de markering aan het oog onttrokken. Twee mannen passeerden en groetten ons toen wij bij een picknick-bank even een pauze hielden. Later zagen we dezelfde mannen ons overnachtingsadres passeren, en wij gisten of ze de Westweg of de El volgden.

Langs de Hahnenkopf (884) en de Schnurrhaspel (859) bereikten we Harkhof, ons overnachtingsadres. Even voor het Harkhof maakten we een foto met daarop het dak van het Harkhof en de omgeving en nog een foto met alleen het Harkhof. We sliepen hier op een 6-persoons Matrazenlager. Wij sliepen beneden, terwijl twee andere mannen boven sliepen. We troffen hier het jonge echtpaar dat we de vorige avond ook in de JH Zuflucht hadden ontmoet tijdens de Olympische hockeywedstrijd Duitsland-Nederland (2-1).

Brabantse Bossen en Duinen

Door: Ad van Asten

Eigenlijk moeten we het voorwoord van Marinus ook naar het KNMI sturen, dan weten ze daar tenminste dat ze rustig goed wandelweer in het vooruitzicht kunnen stellen als OLAT een zondagje gaat stappen.

We zijn te gast in de uitnodigende horecazaal van 't Zuid te Zeeland. Na dat buitje rond kwart voor zeven in de vroege ochtend blijft het droog tot ver in de namiddag.

Nadat we even over acht uur op stap zijn gegaan, merken we al snel dat er weer een kenner op pad is geweest om paadjes en omwegen te zoeken die niet alledaags zijn. Als u zelf ook onder de deelnemers was dan weet u dat ik niet alle heuveltjes op en af en de weggetjes er naartoe een naam kan geven; ze waren te talrijk!

De een na de andere bult volgt in een wirwar van smalle bospaadjes en je bent blij als je even mag bijkomen op rustige asfaltweggetjes die vandaag schaars blijken te zijn.

Na deze aanloop is het druk bij de eerste verzorgingskraam, waar een beker koffie of chocola wel verdiend is.

Daarna volgt alweer vlug eenzelfde soort 'wegenstructuur' en we zijn blij als we even de wei in mogen. Het gebied heeft een eigen naam en we worden gewaarschuwd dat hier de Peelrandbreuk op z'n zwaarst is.

We worden ingehaald door Erik en Iris en even daarna ook door Henk en Boetje. Dus even niet rondkijken, maar praten en doorlopen. Maar, gelukkig hebben we Joop achter de hand!

Op 15 km in het Lendersgat (ik zag Hein trouwens vanmorgen al heel vroeg present!) hebben ze De Riethoeve voor ons opengedaan, maar vergeten koffie te zetten en het personeel op te trommelen, dus na een kwartiertje gaan we daar met meer dorst weg dan toen we binnen kwamen.

Ons volgende doel is 'Klein Zwitserland' dat hier

waarschijnlijk anders heet en we raken geregeld 'bekaf' van het gesjouw door 'scherpzand' en over molshopen die zelfs door de fietscrossers worden ontzien. Een enkeling waant zich hier op de piste!

Regelmatig zagen we de markering van ons Peellandpad en ondanks dat we daarop al in de medailles lopen, blijft het toch nog een optie om weer eens volgens 'het boekje' van Den Bosch naar Roermond te tippelen: een goeie training voor de 4daagse!

Alleen, maar niet eenzaam zit Margriet daar op een bankje en geniet van het uitzicht op een visvijver, ofschoon de naam van het scoutinggebouw aan de andere zijde iets anders doet vermoeden.

Onze rijdende kantine staat in Slabroek, waar Aad en Regina het dorstige volk aan een drankje helpen. Gelukkig is Marinus nabij, want 'de mik' is op. Wat wil

je, met 957 hongerleiders in de kost!

Erik heeft weer iets lekkers voor 'ons' meegebracht en hij pelt de eitjes zelfs voor mij af!

Na een kwartiertje zijn we weer in Slabroek, maar nu in het bezoekerscentrum, waar Joop lonkt naar de honingstaafjes en wij met Jans een lekker bakkie doen.

'Het is weer zover', roept Toos ons al van verre toe als wij haar even later zien naderen vanaf het 15 km-parkoers, terwijl ze vanmorgen toch echt begonnen is aan 'de 30'. Als we dan bij de koeien en stieren weer uit elkaar gaan, wensen we Toos wel thuis en lopen zelf bijna de 'verkeerde kant op'.

Even later op de 'koeienpaadjes', - waar maak je in hemelsnaam in de toekomst die elastiekenpijltjes aan vast – net voordat we weer in het bos terechtkomen, worden we ingehaald door Jans die besloten heeft om er vandaag nog maar eens 40 tegenaan te gooien nadat ze er gisteren al 50 deed. En haar camper raakt ook weer in het goeie ritme!

Bij een dependance van de Paasheuvel zijn we niet galant genoeg, maar om Jan te zien verlies je je hoffelijkheid wel eens uit het oog! We waren trouwens ook weer zo weg.

Nou kun je gaan denken, de bos- en zandpaadjes zullen onderhand wel op zijn, maar zo vlug gaat dat in ons Brabantse land niet. Dus we stappen we nog eens 4 kilometer flink door over een zanderige en bochtige infrastructuur, af en toe denkend: we hadden toch evengoed rechtdoor kunnen wandelen! Maar zo is het in de Maashorst nu eenmaal, met de nadruk op mooi!

We zijn diverse keren ingehaald door Piet en Co, maar die jongens zijn zo rap dat ze zelfs het vogeltje van m'n digi te vlug af zijn. Twee keer heb ik ze vandaag 'geknipt', maar ze staan niet op de foto.

Op de laatste rustpost is een lekker warm bakje soep altijd welkom en het tentje ziet er echt uitnodigend uit, dus zover er plaats is, schuiven we even aan op een bankje.

De laatste kilometers gaan over boerenpolderland naar en over een camping met enige sterren en weldra zijn weer terug in Zeeland en daarmee bij de finish.

Het was weer een tocht om je pet voor af te nemen, de bepijling uitstekend, de verzorging als altijd en het weer bekend bij de deelnemers. Onze vondeling heet OLAT, de verzorgster is Doortje en peettante heet Jet.

Laatste tocht 38e winterserie OLAT

Zondag 20 maart

Café De Cranehoeve

Sint Cornelisplein 2 6028 RN GASTEL (bij Budel)

Afstanden en starttijden:

60 km start 07.00 uur tot 07.30 uur en finish voor 19.00 uur

30 km – 40 km 08.00 uur tot 09.30 uur

10 km – 15 km – 20 km 09.00 uur tot 12.30 uur

finish 10 t/m 40 km voor 17.00 uur

OLAT Leden op vertoon van lidmaatschapskaart krijgen aanzienlijke reductie op inschrijfprijs.

Bondsleden ontvangen 50 ct reductie op vertoon bondskaart.

Informatie: Marinus van Roosmalen ☎ 0413- 475467

Zondag 13 maart

Snelwandelen en prestatiewandelen
op de weg in Olland

afstanden: 50 - 30 - 20 - 5 km

ook sportiefwandelen min. 7 km/u.

Vanaf 10.30 uur

Verzamelen 10.00 uur

De Holm, past. Smitstraat Olland

Paasmaandag 28 maart

Astense Paastocht

Café Jan van Hoek 5721 GE Markt 12 Asten

Afstanden: 40 – 30 – 15 – 10 km

Start 30 – 40 km vanaf 08.00 uur tot 09.30

20 – 15 – 10 km vanaf 09.00 uur

Finish alle afstanden voor 17.00 uur.